

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.11.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћник оштећених адв. Драгољуб Тодоровић,**
- **оптужени Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **браниоци оптужених адв. Горан Петронијевић, Мирјана Несторовић, Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Горан Фолић, Палибрк Драган.**

Нису присутни:

- **пуномоћник оштећених Наташа Кандић, адв. Татомир Лековић.**

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јутрос сам се чуо са колегом он је мене молио да га мењам па ако оптужени нема ништа против онда бих ја да наставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни господине Нишавићу?

Оптужени Нишовић Милорад је сагласан да га на данашњем претресу брани адв.Игор Исаиловић.

- **Милан Бирман није присутан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу мењати колегу Бирмана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласни сте.

Оптужени Петковић Зоран сагласан је да га на данашњем главном претресу брани адвокат Драган Палибрк.

- **Присутни су и судски вештаци др Нада Јанковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су ту судски вештаци? Хоћете позвати све и вештаке и, односно само вештаке. Доктор Нада Јанковић, др Александар Јовановић.

- **Присутни су и сведоци Рахмани Ђезаир, сведок А, сведок Гогић Љубиша.**
- **Није присутан сведок Мојсић Никола, а позив је уредно примио.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам, овај, ту су Албанци оштећени па и ту је преводилац само да добију ове слушалице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам звала режију, ја не знам да ли је то организовано, јел јесте? Организовано је све.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нису још добили, јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису још увек добили слушалице?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел можемо да саслушамо судске вештаке. Добар дан.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За два минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

О недошавшем сведоку Мојсић Николи одлучиће се накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је проблем да ми наставимо са саслушањем или да сачекамо слушалице.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кажу да ће за пар минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сачекамо. Судски вештаци су сад мислим да нема.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, нема, мислим, како да кажем. Они су рекли да ће одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ће. Слушалице су обезбеђене, јел тако? Можемо да наставимо.

**САСЛУШАЊЕ СУДСКИХ ВЕШТАКА др Наде Јанковић и др
Александра Јовановића**

Судски вештаци опоменути на дужност да налаз и мишљење дају по најбољем знању и упозорени да давање лажног налаза и мишљења представља кривично дело.

Судски вештак др Александар Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам дали налаз и мишљење да ли остајете при том налазу и мишљењу.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Остајем у свему при налазу и мишљењу које смо суду доставили у писменој форми за четири испитаника, један ми се није одазвао и судија је о томе обавештен. То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим «Б».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сведок Б није се одазвао.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Јесте, ови су се одазвали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одселио се, јел тако, није више на тој адреси, то сам ја добила сигурно у белешкама.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ми смо обавестили суд, замолили за сарадњу да нам обезбеди његово присуство, ал то није било изводљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, јел имате нешто конкретније да нам кажете? Ви сте вештачили сведока «А» везано за алкохол, за душевну развијеност.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Јесам. Имали смо, значи, сведока «А», а затим је био сведок «Ц» и затим ту су били сведоци Недељковић Светозар и Трајковић Трајко. Значи код овог првог

испитаника, значи, сведока «А» задатак је био нешто сложенији, значи, ми смо морали да се изјаснимо пре свега о стању његовог душевног здравља, садашње време, то смо рекли у садашње време, значи никаквог тежег поремећаја душевног здравља, затим имали смо на увид комплетну медицинску документацију између осталог у њој се спомиње да је пре извесног времена он лечен амбулантно код психијатра и ми смо значи направили увид и у овом делу на првој страни извода из медицинске документације смо написали о каквој природи, каква је то природа, ајд да кажем поремећаја душевног, здравља, значи ради се о депресији из 2006. године од које се он лечио амбулантно и с обзиром на лекове и на амбулантно лечење очигледно је да се не ради ни о каквом тежем поремећају душевног здравља. Затим, он се касније лечио од неких лакших телесних болести које ја мислим да нису релевантне за процену његове процесне способности и оно што је посебно значи претпостављам занимљиво и за суд и за учеснике у спору то је значи пијење алкохола критичном приликом.

Нама је суд дао на увид видео записе, то су били дискови које смо ми преслушали, ја не могу да се сетим мислим негде око 11 сати је било ту записа, ја сам и забележио неке, ајд да кажем делове, морам само кратку дигресију значи било би ми лакше, нама лакше, ако би сте нам у будућности давали транскрипте и означено у транскриптима оно што је релевантно. Знате има пуно ствари које нису релевантне за нас одговор оно што се тиче количине колико је он попио шта је определио да је попио то смо успели да издвојимо на два, значи конкретна и у овом делу који се назива извод из списка на првој страни, значи ми смо исцитирали оно што је сведок рекао као одговор на питање, значи, забележили смо питања колико год смо могли, значи прецизно исцитирали шта је питан и шта је одговорио. Значи на основу тога што је он рекао на суду најкраће што могу да кажем да ми прецизно не можемо да определимо колико је он попио. Да образложим, значи, тужилац је питао јел су то биле три флаше. Један од оптужених је спомињао неких пет флаша.

Сведок је спомињао само различите врсте пића, нигде није определио тачно колико је ту било флаша, колико је ко из које флаше попио, из колико флаша су тачно пили, и колико је ко отпио. Значи на основу тога што је он рекао, значи ми можемо да преслушамо поново све те записе, није проблем, али ево то су цитати: «Тај вињак, вотка, не знам ни ја шта је било, лоза, нас четворо испијамо, то да се мало као опустимо» и тако. Па онда на питање колико је времена требало ви да одете до ресторана на аутобуској станици и да се вратите да попијете 5, 10, 15, можда 20 минута, колико пића, колико флаша, три флаше? То су

све питања које је тужилац поставио, исправите ме ако сам нешто погрешно исцитирао. Одговара за тих 15 – 20 минута колико су ти људи закључани ми смо попили те две флаше пића, остало је нешто мало, пола литра у флаши коју сам ја с времена на време држао, затим описује разбијање и онда каже спомиње, онда смо даље пили то пиће што смо имали, онда опет наравно један га је, оптужени су га питали «Јел тачно да сте попили пет флаша?» Он каже није. Па онда га је један од оптужених питао «Јел се сећаш да ти је позлило, да сам те ја водио у Дом здравља», он се каже, «Ја се уопште не сећам како сам стигао». Значи на основу свих тих података било би крајње произвољно одредити тачно колико је он попио и колика је била тачна концентрација алкохола у његовој крви.

На основу исказа који је он дао о самој природи догађаја може се једино прецизно, значи рећи да је он доста тога заборавио, али да памти суштину догађаја који се десио и да тај алкохол није у битном степену пореметио његово душевно функционисање, његову способност да упамти суштину онога што се десило.

Даље, ми смо током непосредног испитивања забележили тачно шта је он нама рекао колико је он попио. Значи на питање конкретно колико сте попили критичном приликом он је рекао ја сам попио 3 до 4 децилитра жестоког пића. У том случају ми смо могли нешто прецизније да израчунамо да се ради о средњем пијанству које опет по својој природи не би требало у битном степену да, значи ремети нечије душевно функционисање, он не може свега прецизно да се сећа али у суштини очигледно је запамтио. Ето то је овако, мислим ја сам то испричао, знате, имате једну варијанту онога што је он рекао на суду, значи прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Не може, на основу онога што је он рекао можемо да кажемо да је то средње пијанство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо. Доктор Нада Јанковић да ли Ви имате нешто евентуално, остајете јел тако исто у свему при овом вашем налазу?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: У вези ових осталих значи немам шта ту да додам, они су једноставне структуре личности. Нико од њих није душевно болестан, њихово ајд да кажем резоновање конкретно конкретне ствари могу да запишу, да запамте и да репродукују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Изволите.

Доктор Нада Јанковић

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: Не бих имала ништа да додам осим да се слажем са доцентом Јовановићем јер заправо мој задатак је био да детаљније испитам когнитивно и конективно функционисање свих испитаника на нивоу суђења које је композит мишљења, памћења и перцепције. Заправо нисмо нашли испаде који би могли да ометају испитанике да они изнесу оно што су видели, проживели и што се догодило. Наравно, навели смо и одређени степен њиховог трпљења због свега тога у садашњости где код овог првог испитаника заправо који је и лечен од депресије 2006 године видимо да он самостално условно речено одустаје од медикамената које доживљава да делују негативно у смислу успоравања његових функционалних одређених вештина које су му неопходне за живљење и где се опредељује за једну континуирану конзумацију алкохола као вида редукције напетости дневно, да је проценио да заправо то доприноси његовој актуелно бољој уклопљености. Тако да то потврђује заправо на неки начин очуваност његових ајде конективних вољних функција да он моделира властити живот у оквиру властитих могућности које поседује. Мислим он је био најкомплекснији од свих испитаника. Дакле, генерално сви су нормалне организације, њихова постигнућа јесу испод просечна у одређеним распонима али то је последица заправо одређених услова живљења, нестимулативности средине, дисконтинуитета у школовању, одсуство властитих неких високих аспирација и стављања тежишта на функционалне вештине да би заправо били што прагматичнији и лакше преживљавали у овим тешким околностима. Значи, нисмо нашли присуство озбиљнијих психопатолошких тенденција било у когнитивном или конитивном функционисању закључно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли има питања за судске вештаке?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, да буде прецизно односи се наравно на налаз и мишљење у вези сведока «А». Ево на четвртој страни у марту месецу, то је четврти ред одоздо на последњој страни. У марту месецу 1999 године тј у време критичног догађаја именовани је био у стању једноставног алкохолног пијанства које није имало карактер и тако. Е сад, тај догађај је био у току целог дана, сад да ли, наравно, мислим то није ствар Тужилаштва али можда није лоше да то вештаци кажу од ког тренутка да ли је то било ујутру, у подне или везано за пицерију или

везано за све догађаје, да не испадне да је и ујутру био кад је, разумете шта хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето тако да критични догађај је оно што због чега се судимо је у току целог дана било. Од ког момента вештаци мисле да је он био у том стању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: Па, о овоме ће се прецизније ипак с обзиром да се ради о конзумирању алкохола изјаснити колега Јовановић.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Дакле, да прецизирам. На, значи место догађаја, могу да одредим место догађаја као околина пицерије, споменуте, значи према подацима које смо добили од њега он пре тога није пио. Не сећа се ни тачно колико и шта је доручковао али, на који начин он одређује да није пио ништа пре него што је дошао на место где је дошло до усмрћења особа које се овде спомињу оштећених, наводне те пицерије. Алкохол који је попио према подацима које смо добили из оних видео записа, података добављених, он је у неком ресторану – објекту, радњи на некој аутобуској станици донео. Значи он описује догађаје у вези непосредно кретање њиховог доласка на место. Значи он на то место догађаја није дошао у стању пијанства, био је трезан. Алкохол је пио на том месту негде у околини пицерије, ја сад не могу тачно да се сетим које је то место. Он је нешто показивао на карти али ја то не могу. Током усмрћења тих цивила касније је било наводно неког утоваривања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лешева.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Лешева у камион или камионе, он исто тако то описује и сећа се. Наравно оно што остаје заиста, што бојим се да ја немам право да одређујем, то је један детаљ који он нама није рекао али детаљ који смо ми регистровали на основу питања једног од оптужених, а то је кад га је један од оптужених питао, да ли се сећаш да ти је позлило и да сам те ја водио у Дом здравља. Мислим, уколико се то испостави као тачно, значи ја то не могу да кажем то је нетачно или је тачно, очигледно да се његово психичко стање акутно погоршало оно што ја мислим критично време, претпостављам за суд релевантно критично време то је усмрћивање и удаљавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Мртвих тела са лица места, за то време он суштину догађаја памти, и то заиста

пијанство ми можемо назвати као једноставно пијанство. Да појасним, ми пијанства, не улазим у концентрацију алкохола у крви јер она је врло индивидуална, једноставно пијанство је нешто што рецимо, за лакши, средњи степен, једноставно пијанство нема карактер било какве душевне поремећености, међутим човек и на мање количине алкохола уколико постоји нека унутрашња слабост организма, шок, болест, неподношљивост алкохола може реаговати на један абнормални начин и та пијанства ми називамо амборална пијанства, интоксикације, на разни начин, већ у то време, критично, значи ја не могу то ни да потврдим ни да негирам, значи оно уколико је заиста било тог одласка у Дом здравља у који је њему заиста позлило како спомиње један оптужени, то време се његово и телесно и психичко стање изузетно погоршало и очигледно је да он нема сећање за тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то могло да се закључи да након онога свега што је доживео, што је видео, да је можда могло доћи и до овог шока и тог несечања?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Свакако комбинација и онога што је попио и онога што му се дешавало и оно, ајде да кажем, и он је сам рекао нека комбинација неког стреса и алкохола, што се дешавало, и питање да је он и колико био и после тога догађаја, значи након што су лешеве утоварени, након што су цивили усмрћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се узме да је и након тога био у Дому здравља?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Он је рекао ја се не сећам, уколико би суд утврдио да се то заиста десило, да је он био у Дому здравља, да му је позлило, да се не сећа, онда могу само да кажем да се у то време његово психичко стање акутно погоршало и свакако да нема памћење за тај део времена, што и он сам каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то би било од момента када је одведен у Дом здравља значи, али до момента док је он присутан, док он посматра, док учествује у томе, по вама његова моћ репродуковања и памћења је очувана?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Његова моћ да опази ствари и да их понови је у битном степену очувана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања. Браниоци изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија преко вас или директно вештацима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и директно, немам ништа против.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Ја бих само, појашњење бих молио за докторку Јанковић. Ви рекосте малочас да сте код «сведока А» приметили и само бих молио појашњење на који временски период се то односи да је самоиницијативно елиминисао медико терапију и да је повременим узимањем алкохола смиривао те своје. Само ми појасните, то молим вас, мало ми није јасно.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: То се односи на последње године, значи 2007.-2008.година, где је он нама рекао да је одлазио код психијатра због проблема које је имао, да је узимао терапију, да је приметио да га је та терапија успоравала с обзиром на неке занатске активности којима се он бави да је сматрао да то није адекватно за његово функционисање дневно, рутинско и да је онда заправо на неки начин одлучио да одређена мања количина дневна, алкохола с једне стране купира анксиозност он вербализује, дакле цитирам њега, му купира анксиозност и тако лакше обавља те рутинске дневне активности.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И ви сте мало час у вашем излагању дали један кратак закључак, па ме управо тај закључак занима. Како сте ви схватили ову његову одлуку?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: Схватила сам да има очувану добру саму процену властитих могућности.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Појасните молим вас, ја стварно нисам стручњак у вашој области, можете ли то да нам преведете једноставније, шта то значи? Можда су неки разумели, ја нисам немојте се љутити.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: Сваки човек са психолошке тачке гледишта када га процењујемо дакле, процењујемо ниво његове организације личности, што је еквивалент психијатријској процени да ли има присуства душевних болести или нема. Ми смо његову организацију личности и проценили као нормалну, што значи да има један очуван тест реалности, да је у стању да се прилагоди како унутрашњим и спољашњим околностима али у његовом случају са одређеном тежином пре свега у односу на интрапсихичко трпљење и на ниво анксиозности који је евидентан код њега, где је он заправо определио свој ниво адаптације на то унутрашње трпљење и на спољашњу прилагођеност и каже да је заправо ту негде вагајући шта је за њега боље, конструктивније схватио да једна одређена мања количина алкохола на бољи начин купира његову анксиозност него медикаменти које је добијао од психијатра. Значи на нивоу адаптације он је одлучио да заправо на тај начин се прилагоди својим унутрашњим и спољашњим могућностима и захтевима.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако сам добро разумео, ви сте проценили да је та околност и таква одлука коју је он донео у том тренутку позитивна по развој његове личности, односно по.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: Ни позитивна ни негативна по развоју, јер он је човек одређених година где је развој личности завршен, али која омогућава њему дневно, рутинско фуниункционисање на нивоу његових потреба.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И у том смислу је боље пити алкохол него пити лекове?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: Не, то нисам ја рекла да је боље пити алкохол, него да је то његова процена за њега.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И ви сте колико сам схватио оценили позитивно?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: Ја сам проценила да његов ниво адаптације одговара његовим тренутним могућностима да се он носи са проблемима са којима се суочава, не квалификујем ни позитивно ни негативно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бојим се да се нисмо разумели, ја ћу вам поставити још једно питање у том правцу. Када пацијент примети да му медикаментозна терапија не одговара у било ком смислу, да нарушава његове функције било менталне било физичке, било моторичке и тако даље, шта треба да уради по вама? Ви сте лекар па.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: Пошто је он.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта би било најадекватнија реакција?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: Најадекватније би било сигурно да настави са лечењем, али с обзиром да је он особа која има сву слободу одлучивања о властитој функционалности и о властитом добру, он је негде на нивоу властитих могућности одлучио како ће надаље да се влада у односу на то шта су му унутрашњи и спољашњи захтеви.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала, ово сам већ разумео. За доктора Јовановића, само. Докторе, када сте мало час говорили о оној силној количини материјала коју сте морали прегледати, ви сте овде пажљиво извукли један део, на првој страни у изводу из списка и описали у последњој реченици. Но мало ми та интерпретација коју сте ви дали не одговара ономе, а посебно имајући у виду да сте имали прилику и да чујете. То је тонски или филмски запис, који сте?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Филмски и тонски.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Одлично, онда још боље. Ви сте овде у последњој реченици говорећи о томе како је «сведок А» одговорио на

питање једног од окривљених навели: дакле он га пита, «на питање да ли је један од оптужених водио у Дом здравља на збрињавање од алкохола, каже: то је после по завршетку, није ми било добро, не сећам се како сам стигао до Дома здравља, позлило ми је због алкохола и шока». Немојте замерити ја из овога видим да се он не сећа само како је отишао до Дома здравља, а не негира чињеницу да је био. Пажљиво прочитајте још једном па се у том смислу изјасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам исто тако разумела.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Молим вас, значи.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Рекли сте ако је био у Дом здравља, ако се тај догађај догодио и тако даље, дали сте једну алтернативу по овоме како овде стоји, по ономе што смо ми овде на претресу запазили а мислим да сте ви то могли јер сте имали видео запис, стоји да он не негира да је вођен, већ се не сећа само тог пута до Дома здравља.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Јел могу сад да одговорим?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Изволите, извињавам се.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи, да ли суд сматра, односно ви да ли приговарате томе, да је он одговорио то што овде пише. Мислим, да ли сматрате да сам ја погрешно забележио то што је написано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, онако како је написано, то је тако.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Опростите само, дајте да не губимо време, бићу врло прецизан.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Да ли сматрате да то што пише.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дали сте алтернативу, ако је био у Дому здравља онда је овако, ако није био у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли ово по вама што сте написали значи да је био у Дому здравља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алтернативу је дао, значи одговорио је и на једно и на друго.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи очигледно по овоме да он није негирао одлазак у Дом здравља, то јел то у реду?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је у реду.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи, очигледно да није негирао Дом здравља, наравно ја не смем себи да дозволим значи да кажем то није истина што је он рекао или је то

истина, значи на основу овога ја не могу да закључим можда неко други може, да он негира да је био у Дому здравља. Зато сам и рекао значи уколико је био, а по овоме велика вероватноћа да јесте, ја не могу, знате то је већ ствар интерпретације материјалне околности, али ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ствар већ и процене.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Наравно, али ако је то било очигледно да се њему стање погоршало у односу на неки претходни период времена и да му се погоршало у прилог говори то што се он тога не сећа, очигледно да му је било јако лоше кад се он не сећа, значи одласка у Дом здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте и на моје питање то одговорили.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ја морам да кажем, значи ја морам да кажем, ја сам то рекао и на почетку свог излагања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи да приликом испитивања непосредног ја не смем да сугеришем као вештак одговор, он нама уопште није споменуо то, одлазак у Дом здравља. Ја то не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Е, сад ви.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Докторе можете ли да нам кажете код појединих облика пијанстава које сте нарбојали, посебно код компликованих облика пијанстава, тежих облика пијанстава, тај феномен заборављања, односно губљења једног периода потпуно из сећања, да ли је познат у вашем?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Он је познат у.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како се он зове?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Он се у народу зове прекид филма, у медицини има израз палимсест амнезије.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Надам се да сте имали прилику да са таквим пацијентима разговарате?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Било је прилике.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли постоји нека одређена тачка до које сећање постоји, а онда се након тога један период губи, па затим поново јавља. Да ли је то тај феномен, да ли говоримо о истом? Ја сам лаик, немојте замерити.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи једноставно палимсест амнезија означава несећање за један део времена у прошлости због негативног утицаја алкохола на централни систем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте такав феномен утврдили код овог пацијента или индицију постојања таквог феномена?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Да будем прецизан, индиције постоје за тај период који има везе са одласком у Дом здравља.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И опет да појаснимо докторе, ви опет говорите о одласку, сад вас молим да појасните и већу а и мени када кажете одлазак, да ли то говорите на читав догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или само на пут до Дома здравља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам разумела само на пут до Дома здравља.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да будемо прецизни.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Да будемо прецизни, значи то се не односи на догађаје који имају везе са усмрћењима у пицерији, са одношењем лешева са лица места, него се односи на период одласка у Дом здравља, боравка у Дому здравља и напуштање тог истог Дома здравља.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Онда смо се опет вратили на почетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисмо, конкретно је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја морам судија још једном да прочитам и да видим да ли вештак, «сведок А» каже: то је после, дакле на питање да је вођен у Дом здравља, «то је после по завршетку, није ми било добро» тако он каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако исто смо и разумели. Значи по завршетку свега.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А ви тврдите да се његов период несећања односи и на боравак у Дом здравља и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По завршетку овог догађаја који је претходио.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Све је у реду судија, само говоримо о томе, по мојој процени, мом тумачењу овога што је овде сведок рекао, он каже, «не сећам се како сам стигао до Дома здравља», а све остало није обухваћено несећањем, у том смислу погледајте још једном.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ја не бих улазио у интерпретације, цитирао сам шта је он рекао, овде пише «да се не сећам како сам стигао до Дома здравља», боравак у Дому здравља не спомиње, ето. Он и не спомиње боравак, нигде нисам нашао његов исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јасно.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Да он каже не сећам се како сам дошао, ал сећам се како су ме лечили у Дому здравља,

значи то је једна реченица, ја не могу сад да надграђујем његове исказе које је дао на суду.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У реду, онда смо дошли до тога, јел ми се чинило да сте у првој фази вашег одговара касније рекли то исто, па због тога.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ми бар, има вештака који то раде, ми немамо обичај да исказе дајемо као интерпретацију, дајемо оно што нам је речено, што смо чули, значи ми можемо даље да надграђујемо његов исказ непосредним испитивањем, то онда стварно компликује ствар и једној и другој страни.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Докторе, да се вратимо на алкохолемију. Кажете три до четири деција жестоког пића.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: То је он рекао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико то износи оних уобичајених кратких пића по таблицама, по начину конзумирања, угоститељским објектима и тако даље?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Дакле, молим вас, ми смо прерачунавали три до четири децилитра, постоји прерачун где се може израчунати колико грама алкохола има у три до четири децилитра и колико на његову телесну тежину он може да спроведе максималне алкохолемије и то нас доводи до прерачуна на основу његовог исказа о концентрацији алкохола у његовој крви, значи једноставно радили смо прерачун, нисмо одокативно, ако ме то питате, али можемо поново да изведемо цео прерачун, прорачун специфична тежина алкохола колико има грама у алкохолу, толко и толко процената, па на телесну тежину, па констата, па има Видмаркова формула, можемо да кренемо испочетка, ако желите, али то је његов исказ, ја не кажем да је он заиста попио толико, кажем шта је он мени рекао приликом испитивања, зато сам ја то, нисам рекао он је толко попио него нам је рекао да је толко попио па ако се докаже то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јасно.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ја прерачунавам онако како се прерачунава.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Која би у конкретном случају имајући у виду карактеристике, односно телесна својства психичка својства и свега онога што сте имали у виду када сте давали овакав налаз код сведока А, горњи степен алкохолемије био да би дошло до неког другог степена пијанства а не овог који сте ви дали?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ми не можемо у форензици, и то је познато, једно значи концентрацију алкохола и

алкохолосаност везивати за тежину клиничке слике пијанства, зашто, зато што имате људе који реагују тешком клиничком сликом пијанства, како ми кажемо абнормалним пијанством, концентрације алкохола који су много мање од концентрације које има минимум. А опет имате људи са много већом концентрацијом алкохола у крви, забележени су у литератури случајеви рутинских контрола возача који су возили са 4 или са 5 промила алкохола у крви и једини прекршај који су направили је био што су возили у пијаном стању, док би можда 4, 5 промила алкохола неког просечну особу мене или некога бацила у кому. Према томе то је познато, концентрација алкохола у крви и степен пијанства нису нешто што је једнозначно одређено. Значи, свако ко има, не знам толико и толико промила мора да буде у том степену пијанства, једноставно имате концентрацију алкохола у крви, имате понашање, његово делање, размишљање, на основу тога ми опредељујемо клиничку слику пијанства. Значи да се разумемо то свуда пише. Ми смо определили његов степен пијанства као средњи степен пијанства, концентрација алкохола пошто је то суд интересовало, ми смо рекли сад да се сетим, је од 1,76 до 2,35 промила, можда ће суд утврдити да је он попио два пута више, хоћу да кажем да је он био у тешком степену пијанства, можда суд утврди да све што је он рекао ништа од тога није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јасно, то су све варијанте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте ми замерити, ја стварно вас ово нисам питао, нисам желео да вас прекидам.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Дакле, значи да не идемо на претпоставку, на основу претпоставке.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Моје питање је било, колика би била горња граница алкохолемије, којом би конкретно лице, значи испитаник ваш прешао у тежи степен пијанства?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: По књигама је 2 промила.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У конкретном случају колико би то алкохола више значило у односу на ових 4 деци?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Онолико алкохола колико може да компензује ту разлику од горњег степена.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ми то не знамо, ви то знате зато вас и питам?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам ни ја, то нисам рачунао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Реците нам отприлике колико би то значило, да ли је то 1 деци, више од 1 деци, мање од 1 деци?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Па и мање од 1 деци.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мање од 1 деци?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Мање, рецимо једно још стандардно пиће ако смо овде определили 2,35 али рецимо једно мање стандардно пиће рецимо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Од 05?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Рецимо толико, мислим сад.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте овде дали у наставку оцену његових способности, чулног опажања, примања утисака, схватања памћења, репродуковања и тако даље. Сад вас питам, шта вас је то определило, да ли су то у питању опет стандарди и таблице или конкретна личност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комбиновано?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Конкретна личност и сви подаци којима смо располагали и у светлу мог медицинског знања и искуства смо определили да дамо такво мишљење.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте имали трагова било каквог трага у списима индиције или сумње да је испитаник попио више од количине коју вам је последњи пут рекао као релевантну?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи, с обзиром на податке којима располажемо ја са сигурношћу, значи не могу да искључим да је он попио и више него што је рекао, ако бисте ме питали да ли ја то могу са сигурношћу да искључим, а ја кажем могу, био би произвољан у свом одговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали фактички налаз на основу онога што вам је он презентовао?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи на основу онога што нам је презентовао, на основу онога што сам чуо, ја са сигурношћу стопроцентном заиста не могу да искључим да је он попио и више, знате, овде се спомињу две флаше, три флаше, он спомиње 3 деци, мислим то је чест случај ја једноставно настојим да не будем произвољан онеме што он каже. Ја своје мишљење опредељујем са великим степеном вероватноће а са стопостотном сигурношћу могу да вам кажем једино да му је неко на лицу места измерио концентрацију алкохола у крви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте имали овај аудио и видео запис са главних претреса, ја мислим да вам је можда било боље што сте имали

аудио и видео запис него да сте само имали транскрипте, знате, можда и ту неко понашање, можете да видите и приликом сведочења.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Много је лакше кад имамо и једно и друго, не могу да отворим знате, онда сам ја кренуо на цедуљици бележио минуте кад је он шта рекао то је много компликовано, лакше ми је кад имам транскрипт онда могу да вам прстом покажем па да сравнимо да ли је то рекао што је рекао. Значи у крајњој линији питање је било да ли ја могу са сигурношћу да искључим да је он попио више, ја кажем са сигурношћу то не могу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, само сам то хтео да питам, јер апсолутно је немогуће да од вештака захтевамо да на основу ових података које има утврди тачно, опште је познат феномен онај ко пије увек је попио мање, а келнер који наплаћује тврди да је увек попио више, према томе није то ништа спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вештаци су и дали налаз оним чиме су располагали.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Тачно, и настојали смо да не будемо произвољни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли можете да кажете а мислим да претпостављам да је то свима јасно, да ли је квалитет његовог сећања бољи до тренутка кад је конзумирао алкохол за разлику од оног тренутка сећања након конзумирања алкохола?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Па свакако да алкохол који је попио није у позитивном смислу утицао на његово сећање.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Реците само још, временски рок кад алкохол добија оно право дејство да утиче на?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Проблем са деловањем алкохола јесте нека његова динамика, значи период ресорпције, период кад достиже максимум концентрације у организму и период кад тај алкохол почиње лагано да опада, ми у конкретном случају можемо само да кажемо да је био под дејством алкохола, да тај алкохол свакако је могло да утиче у негативном смислу на прецизност његовог сећања, а да реконструишемо кривуљу, ајде да кажем, да му ја нацртам како се кретала концентрација алкохола у његовом организму у то време, то би заиста било крајње произвољно, значи могуће да је он попио једну количину па стао, па после не знам, рецимо кад су ти људи усмрћени, кад је дошао истовремено наставио да пије, значи тешко ми је да кажем тачно динамику, али могу да кажем уколико би се опет

прихватила ова прича о томе да му је позлило, да је ишо у Дом здравља и тако даље, да се његово стање у битном степену погоршало, да су се погоршале његове душевне способности, а да је његово памћење очигледно за тај период колки би то био период, да ли само одласка до Дома здравља и одласка и боравка то сад већ значи не могу да одредим свакако да је било и искључено.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Хоћу бити директан, он се изјашњавао да је сат времена након конзумирања алкохола видео мог клијента и објашњавао му неке чињенице које су битне за мог клијента, па да ли је можда тај рок од једног сата, ја претпостављам да јесте, рок када је он могао бити под дејством алкохола која би могла да компромитују његово стање свести?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи онај алкохол који је он попио њему је можда требало негде око пола сата да се ресорбује, ако је јео обилније за доручак нешто масно, то је могло да буде и период од једног сата. Дефинитивно да значи је оног тренутка кад је попио па надаље, био под дејством алкохола, па свакако да то и обухвата период од један сат, значи алкохол почиње да се ресорбује поготову жестоко пиће истог момента кад човек почне да пије, то се ресорбује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо сам хтела и ја исто да кажем, молим вас отворите стварно је јако топло. Да ли има од адвоката још неко да постави питање?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не мислим за доктора Јовановића, све једно за кога је. У овом вашем делу налаза извод из медицинске документације, ви почињете са 2006.годином, да ли сте имали документацију медицинску и пре 2006.године или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, покушали смо да добијемо картон, нисмо добили.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Што сам имао то сам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, вама није познато да ли је сведок А имао неке проблеме од '99. до 2006.године и раније?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: У вези његовог здравственог стања пре те године познато ми је само оно што је он мени реко.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи медицинска документација 2006.године.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ја је нисам имао на располагању.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е то само да констатујемо, добро. Докторе интересује ме 2006.године амбулантно лечен под овом дијагнозом рекурентна депресија, па ме сад интересује с обзиром да је тад била та дијагноза, да ли сте улазили у то какво је стање његово сада у односу на ову дијагнозу која је била 2006.године?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи, ако упоредимо његово стање емоција 2006.године, а депресија је поремећај емоција расположења, његово стање расположења је боље него 2006.године, уз правилну констатацију коју сам већ мало пре споменуо да природа те депресије, односно поремећај расположења није била толико тешка да захтева јаке лекове и болничко лечење.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, само ово да вас питам докторе. Да ли сте улазили у то зашто баш 2006.године да дође до тегоба, да ли сте с њим разговарали с обзиром да је догађај био '99., а ово се дешава 2006.године, јесте ли разговарали с њим о томе да се и раније лоше осећао или је нешто проузроковало 2006.године, овакво његово осећање?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ја не могу прецизно да одредим разлоге погоршања стања, његовог душевног здравља, 2006.године оно што могу да кажем на основу разговора са њим да је он имао одређених проблема са расположењем, са сновима, већ од ратних догађања нисам имао података да је он због њих лечен, а за 2006.годину он отприлике једноставно каже мени се све нешто погоршало и у животу и са расположењем, једноставно сам сматрао да ми треба психијатријска помоћ у вези са свим овим што ми се десило и што сам преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, могуће је да је и породична ситуација утицала на све то?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: Ми смо и навели да заправо његово трпљење је композит онога што је доживео критичном приликом, изузетно тешких материјалних околности, судског поступка, укључујући и болест детета његовог, тако да све то здружено заправо је довело до трпљења које је превазишло његове могућности да даље то сам.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Он је имао и проблема значи у вези са ратним догађањима, али и озбиљне егзистенционалне проблеме које вероватно свако нормалан.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: И здравље детета.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Имао и нормално сваки просечан човек због тога имао проблеме, неки се сломио, неки.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ово сам хтео, сад ми је пало у око кад сам гледао ове његове изјаве које је давао, не знам да ли сте ви имали све те изјаве?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Па само оне које су биле.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само на претресу, добро, али сад ћу да вам кажем.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи које се тичу питања на околности.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад ћу нешто да вам предочим, знате он је давао једну изјаву 04.марта 2004.године код истражног судије, па је онда разговарао са тужиоцем 21.07.2005.године, претходно је имао још један разговор у полицији и није се јављао, и видим овде код психијатра од 2006.године, прву изјаву је дао истражитељима Хашког трибунала 19.јануара, па онда имамо изјаву коју је дао овде истражном судији 14.марта, па имамо на крају изјаву коју је дао на претресу почев од 04.12.2006.године. Прво бих хтео да вас питам, то јављање код лекара 2006.године, када је било, да ли имате датум када је тражио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало би у здравственом картону да има је ли тако?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: У здравственом картону стоји негде кад се први пут јављао, значи то је било током, у период 9 месеци је било, сад не могу да се сетим да ли је од почетка априла, не знам напамет, можемо да погледамо документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, има то у здравственом.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Али период је покривао негде 9 месеци одласка код доктора.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сам хтео да вас питам, да ли је грижа савести због изјава које је давао могла да доведе до таквог стања или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, извините, какво је то питање?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да одговори, молим вас, каква грижа савести, питање да ли има грижу савест.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да, да ли грижа савести може да доведе до овог стања које су утврдили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или, извињавам се, противим се овом питању, исто тако можемо да поставимо питање, да ли тај осећај одговорности може да доведе до исказа и депресије која је после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете ви да одговорите на то питање, да ли можете да одговорите?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР НАДА ЈАНКОВИЋ: Заправо, у психолошком налазу је описана његова амбиваленција везана за критичне околности и у односу на то што је видео, и у односу на колеге, и у односу на властито присуство тамо, тако да је, не можемо ми да одредимо колико чега, да квантификујемо, али заправо композит читавог овог емоционалног негативног сета је довео дотле да се он озбиљно унутрашње дестабилизује, осим због спољашних околности, спољашње околности саме по себи доприносе једној нелагоди наравно, чим сте у судском процесу, али он има и одређено унутрашње трпљење због свега проживљеног и то смо онолико колико нам је било доступно и колико је он хтео да се отвори у том смислу и навели у психолошком налазу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, оптужени Чукарић Слађан.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Јел могу преко већа или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, хвала. За доктора Јовановића бих ја неко питање поставио, он је рекао да није имао транскрипте и да није у ствари увид у транскрипте него само видео. Да ли је доктору познато његове све изјаве до сада, да ли је сведок причао где је све давао изјаву и да ли овде, ја мислим да је Митровић окривљени питао сведока да ли сте и раније пили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, оптужени Митровић је питао.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Он је рекао да и раније сам пио и дан пре, значи и раније пре догађаја и дан пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то уопште није рекао, ни једног тренутка.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја мислим да има у транскрипту да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да је сведок рекао и раније и дан пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је само био коментар, то је био само коментар оптуженог Митровића и добацивање да је пио и да има информацију да је целог дана тог пио, да су кренули од ујутру.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, али сведок А је потврдио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ништа немамо то.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја мислим да има то у транскрипт, ја ћу то да презентујем само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање, не, сигурно није.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Има исто, ако могу да добијем, Горан Петронијевић је нешто предочавао, ако могу да добијем тај транскрипт јер ја. Није, јер ја сам питао овде сведока, ја се све добро сећам и читао сам пре пар дана «да ли се сећаш он каже не, по изласку из Дома здравља твоја сестра Наташа, он каже да, да ли сте ту били и отишли у стан, каже да».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање које је питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: За доктора питање, он се ипак сећа догађаја, а не као што се тврди да он се не сећа уопште да је био у дом здравља, има то у транскрипту и на видео запису сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има то, то сте све имали прилике да видите и да.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Како то доктор објашњава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што је «да, да», можда овако на ваша питања и на ваше коментаре он каже да, ви сте имали те видео записе и све.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи да се депрецизирам, имали смо у вези са оним што је он рекао на суду у вези са овим поступком аудио и видео записе са претреса од 05.12., 06.12.2006., и 10.01.2007., шта је он ван тога коме рекао ја не знам, и нисам га на те околности испитивао, нисам имао овлашћења за то. Што се тиче његовог описа где он децидирано се изјашњавао о свом сећању, у вези са Домом здравља, то сам исцитирао, уколико нешто сам пропустио молим да то суд учини спорним или неспорним, па ћу то искоментарисати, ја не могу другчије да, не могу на закључке на те, замериће ми тужилац ако на неке закључке реагујем и обрнуто. Немам ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли би ја смео, мого да предочим доктору неки исказ другог сведока је релевантно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да чујемо шта?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овде је господине докторе сведочила мајка оштећена, која је изгубила четворо деце и супруга најалост, категорички је контрадикторна сведоку А, па ја бих молио да добијете те транскрипте и на основу тога бисте ви остварили да сведок се сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Или да се сведок не сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша процена, то је ваша процена, ви оцењујете. То је искључиво ваша била процена сад што сте хтели да поставите

питање, да прокоментарише, ви коментаришете да је то било контрадикторно према томе не можете тако.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, али као експерт то би на основу те две изјаве закључио да сведок се сећа или се не сећа. На основу те две изјаве ја мислим да као експерт доктор тачно би дошо до закључка дал се сведок сећа под дејством алкохола или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете докторе, немојте одговарати на то питање. Не можете јер то је, то фактички процењује оптужени, оцењује доказ, оцењује исказ једног сведока, сведока-оштећеног, тако да не можете одговорити на то питање. Следеће.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја бих само још замолио да доктор има све изјаве од првог дана кад је почео да даје изјаве да види и да у ствари увид на све изјаве, да ли сведок релевантно говори. Пошто он каже само видео запис ништа више није добио, транскрипте није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аудио видео запис, транскрипата где се говори о алкохолу. Да ли би нешто битно изменило?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Па мислим да суд уме да цени контрадикторности исказа.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, да.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: То није компетенција вештака, мислим да би изашло из неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Да ли имате још неко питање?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, хвала, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Да ли има још неко питање, оптужени само да видим, јел има још неко од оптужених? Нема, изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мало час док сам се консултовао са Митровићем чуо сам ову констатацију Чукарића, помого бих само, покушао бих да помогнем у конципирању овог питања за доктора Јовановића, а то је следеће, уколико би тачан био податак да се сведок А, након изласка из Дома здравља сећа неких детаља, односно сећа детаља изласка, одласка особа које су дошле по њега, да ли би то и на који начин утицало на ову слику коју сте ви дали? Ето то је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одговорите. То је све хипотетички.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете то да кажете, да ли може да се да одговор на такво питање без назначивања колико је то трајало, колико је био сведок у Дому здравља, шта је са њим рађено, да ли може уопште на такво питање да се одговори?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ја се бојим да улазимо у подручје закључивања које је познато као закључивање на основу претпоставке, као што је познато, вештацима се на суду не

дозвољава да закључују на основу претпоставке, јер тако суд нема истинитосну вредност, значи већ је моје мишљење претпоставка али оно засновано на чињенице. Уколико ја наставим да закључујем на основу претпоставки пошто су претпоставке искази које немају истинитосну вредност онда ни закључивање на основу судова који немају истинитосну вредност, можемо али то је ствар суда да ли ће ми дозволити, нема проблема, значи уколико ми суд дозволи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, стварно се не ради о претпоставци, извињавам се и доктору и господину тужиоцу, не ради се о претпоставци, говори се о чињеници, чињеница која је забележена на транскрипту, да ли је тачна овака како је Чукарић интерпетира или не, нажалост ја тај део транскрипта немам код себе, зато сам и поставио овако хипотетичко питање да вас не бих поново позивао, ајте да нађемо тај део, или можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ви сте имали овај транскрипт, и транскрипт видео записа, пазите транскрипти су уствари скинути са аудио и видео записа, разумете, значи ви сте то имали комплетно чим сте дали такав налаз какав сте дали значи да сте имали увида и на тај део исказа уколико је опт. Чукарић поставио сведоку «А».

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи у вези његовог сећања, односно несећања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мислим сувишно је да вам ја тражим да вам сад цитирам, ви сте то имали целокупно.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи, па ја не могу да ценим шта је коме битно, и то није мој посао, али оно о чему он децидирано каже, да се не сећа како је стигао до Дома здравља, али нигде нисам имао реалну потврду да се он уопште сећа тог Дома здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали потврду на основу овог што сте добили?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: На основу овог, али ајде ако има нешто што сам пропустио ја ћу да признам да сам пропустио да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево нађите, ви сте ту цитирали. У Дому здравља се задржао 20 минута до пола сата, не сећа се коју је врсту помоћи примио у Дому здравља и није се враћао до полицијске станице да преда смену већ је отишао у стан. Изјавио је да о одласку у Дом здравља у ранијим исказима није говорио јер се није свега сећао али се

после присетио, разлог његовог одласка у Дом здравља и зашто му је позлило био је прво шок али и алкохол.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи очигледно да му је позлило, очигледно да има нејасно сећање за то, наравно сва накнадна сећања, знате нелогично је да се неко боље сећа нечега после не знам пет година, него што се сећа после годину дана, али то ја не говорим непознате ствари и нелогичне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Мислим, то је ако могу да коментаришем, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања, изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли ви господине докторе дозвољавате могућност да је и пре овог наводног критичног догађаја сведок А конзумирао алкохолно пиће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може да ли дозвољавате могућност. Да ли можете?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ја немам таквих података.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Обзиром на карактер и на количину пића које је попио, да ли ту количину пића може да попије лице које не употребљава алкохолно пиће или га употребљава у нормалним количинама?

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи овако, на основу онога што смо имали у видео запису, и на основу онога што сам га ја питао, ја немам сазнања да је тај човек пио пре тога и питали смо га и рекли «јесте ли пили пре тога, нисам, јесте доручковали, шта сте доручковали, не сећам се».

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Господине докторе, ја вас не питам на основу тога шта пише у записницима и у транскриптима, ја вас питам на основу вашег личног искуства као стручњака да ли ви дозвољавате ту могућност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема он података да је уопште пре тога пио.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да, добро.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи ја са сигурношћу не знам шта се дешавало пре његовог доласка на лице места, на основу података које ми је он дао, на основу података у спису стоји да он није пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала лепо.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Наравно не могу да искључим да нешто постоји што овде нема и што ми он није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нема више питања, добро. Да ли ви имате још нешто да изјавите везано за ово? Немате, трошкове.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Немам, предаћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Судски вештаци трошкове траже по трошковнику који ће приложити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам лепо, можете ићи.

СУДСКИ ВЕШТАК ДР АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Ево сад сам добила информацију да је дошао и сведок Мојсић Никола.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша

СВЕДОК РАХМАНИ ЂЕЗАИР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока молим вас.

Господине Рахмани добар дан.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, најпре ћу узети ваше личне податке. Хоћете рећи ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Ђезаир Рахмани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте од оца?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Рамадана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: 12.11.1954.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: У Ново Село, Општина Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Сад сам пензионер, иначе радио сам као инспектор на имовинске деликте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред вас. Ваш матерњи језик који је?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наглас прочитајте текст заклетве.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питао говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рахмани, од објављивања бомбардовања марта '99.године где се ви налазите, које послове обављате?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Ја сам пензионер иначе, сад се налазим у Суботици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А '99.године, шта сте радили, где сте били, јесте ли били у СУП-у Призрен?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Да, у привредном сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које послове сте обављали?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Радио сам инспектор на имовинска деликта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците да ли сте ви одлазили уопште у Суву Реку ради вршења неких увиђаја или било како да сте одлазили у Суву Реку, од објављивања бомбардовања, од 24.марта '99?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па не знам тачно, али касније јесам ишао, јесам ишао и више пута, неколико шест, седам пута сам био, ишо сам, вршио сам увиђај где се вршило крађе, обијања дућана, породичне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут дошли од објављивања бомбардовања, који је то случај био? Први пут кад долазите у Суву Реку.

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то био случај, да ли сте запамтили зашто сте дошли?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Ја мислим било је крађа неког дућана гуме, ја мислим да је било гуме и акумулатора, то је било у центру града, ако нисам заборавио, ја мислим да је то било, јер није било много тих дућана па зато и кажем да, било је обијање продавнице, крађе, значи људи су крали, доста смо предмета пронашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто кажете да сте долазили у Суву Реку, вршили сте увиђаје поводом крађе, обијања, да ли сте некада били у Сувој Реци поводом неких убистава?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Нисам никад био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато било у то време?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле стално говорим о том времену од објављивања бомбардовања да су била нека убиства, да је неко од екипе, ваше екипе из СУП-а Призрен, долазио у Суву Реку?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Нисам, нисам, ја сам само одлазио, реко сам мало пре да не бих, ако је потребно поновићу, али стварно нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете себе да опишете у то време како сте изгледали?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Мислиш како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте које висине?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Па негде 170, тако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте били у униформи или сте били цивил?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Не, ја сам био увек у цивилу, јер ми оперативци смо били у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто карактеристично носили, да ли сте тих дана били, када сте одлазили у Суву Реку?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Ништа, ништа, ја увек сам носио спортску јакну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто карактеристично?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Не, нисам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како спортске јакне?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Па ја мислим да је било то оно танка, ја мислим да је сомот или не знам, тако, ако се не варам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке кожне јакне?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Не нисам носио нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били наоружани?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Па да вам кажем искрено носио сам повремено само кратко оружје, а више пута нисам ни носио јер сматрао сам одлазим на увиђаје није ми ни потребно оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које оружје, шта, шта сте имали?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ. Јесте ли имали можда хеклере?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пиштољ?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Само пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у то време имали карактеристично нешто на себи, браду, бркове?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Не, не, напротив, ја то никад не носим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је ишта познато везано за страдање породице Бериша у Сувој Реци?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Стварно нисам чуо, жао ми је, касније сам чуо кад је било суђење у Хагу, јер, верујте ми да нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније у Хагу?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Па оно на телевизији кад је било, кад се показивало и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана када сте долазили први пут, како кажете да вршите увиђај, да ли би то био март месец, април месец, када би то било, дакле у односу, ја вам не говорим 24.март '99.године, мислим да то сви знамо да је тад било објављено бомбардовање.

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Па ја мислим да је касније то било, стварно не знам датумски, ја мислим да то постоји, да у СУП-у то је забележено, ја мислим да то има евидентирано, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли долазили у априлу?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Па могуће, ја стварно, ја не могу да, стварно да се сетим тачно датума јер, па немало потребе јер и време је било такво, ко је гледао кад је датум, кад је дан, разумеш, да само заврши поса и склони се, јер има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилима сте долазили у Суву Реку?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Па имали смо неки стари стојадин беле боје, ја мислим тамно беле боје, увек смо то возили јер је оператива само заставе је имала, ја лично сам возио само заставу стојадин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада камионом долазили у Суву Реку?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Ма јок, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Репановићу, не можете добацивати тако са места. Да ли, сад ћу вам показати, имамо заштићеног сведока, нећете говорити његово име и презиме, значи само ћете га назначити са псеудонимом А, да ли га познајете?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Не знам га стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би вам значило да видите фотографију, можда би га по фотографији препознали?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па може, али по имену стварно га не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, погледајте фотографију.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Не знам ни овог господина стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок А, када је сведочио овде, он је изјавио да је вас видео у Занатском центру, прецизно је навео где је то било, код тог локала, пицерија, да сте дошли са још једним лицем у цивилу, да сте дошли камионом марке мерцедес, жуте боје, и да вас је препознао, да је како каже Ђеза, колико ми је познато Ђеза га зову, дал је био крим.техничар, дал је био инспектор не зна, али да сте ви дошли са још једним лицем у цивилу и да сте били ту на лицу места, дакле где је страдала породица Бериша?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Нисам био стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта мислите зашто би он то тако рекао, он је вас препознао?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па немам појма, стварно, ја стварно не знам, али никад нисам ни возио камион у животу, а и нисам био стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Гарантујем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је вас описао, били сте у кожној јакни, ви и то друго лице које је било у цивилу, па је описао да су били у кожним јакнама, да сте носили оружје, да је ту била и присутна екипа цивилне заштите, описао је како је камион ушао у рикверц, да је церада била са задње стране подигнута, да је почело убацивање лешева, дакле он је неко који вас означава да сте били ту и да сте били активни по питању тих лешева и камиона?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Стварно нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште имате неко објашњење зашто би неко вас означио да сте били ту?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Па немам појма, стварно, ја за себе гарантујем да нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он даље каже да је он вас виђао и после овог догађаја, јер сте долазили везано за крађу, да је у то време било кад се хапсило, каже, мисли да сте Муслиман, дакле дао је неке ближе карактеристике о вама, ви кажете да нисте, добро. Да ли уопште, да ли сте познавали некога из Суве Реке?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Како мислиш, од кога да ли сам познавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неког од Албанаца из Суве Реке?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Никога нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Па нисам, јер ја у Призрену сам живео, стварно никога не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је било познато да су неки лешеви сахрањивани, да су довожени до касарне у Призрену, да ли вам је нешто око тога?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Не, стварно, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам није познато?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Ништа не знам, јер ја сам радио кратко, кажем ти, сат времена, два, завршим ту поса и онда смо се враћали за Призрен, стварно нисам нити чуо нити знам о те ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био неки пункт на путу Призрен-Сува Река, полицијски, кад је он долазио у Суву Реку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је постојао неки пункт?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Ја се не сећам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У то време наравно, у марту '99., у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Ја се стварно не сећам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна када је, да ли зна да ли је било измештања СУП-а Призрен када је почело бомбардовање или пре тога, и где је било измештено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је то познато?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је радио он у Призрену, јел радио у просторијама СУП-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте радили, у којим просторијама сте радили?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од 24. марта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле све од бомбардовања?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Ја сам радио на имовинска деликта.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али у којој згради, где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој просторији?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: У СУП-у сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у СУП-у, није био измештен?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Не, у Призрену сам радио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па јел тај СУП у Призрену нормално функционисао за време бомбардовања, та просторија, тај простор?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Па ја мислим да је то кратко време било, били смо на једном, за једно време смо били ја мислим у граду у Музичке школе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када сте били у Музичкој школи?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Па не знам стварно које време.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово време крајем марта, где сте били у просторијама СУП-а или негде?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Стварно не сећам се датумски, немој погрешно да ме схватиш.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате где сте радили?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Знам где сам радио, али стварно знам да смо били у музичкој једно време.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Па не знам датумски, има тамо забележено кад је било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел неки објект СУП-а погођен бомбом, да ли знате то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато, јел погођен неки објект?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: У СУП-у није. У Призрену?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру касарне?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: У Призрену није, није СУП, ја колико се сећам да није погођен СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, у оквиру касарне, да ли вам је познато да је постојао неки објект МУП-а?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: У касарни је било више пута, али у Призрену у СУП.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли постојао објекат неки СУП-а у касарни?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП-а, није СУП-а, МУП-а?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па није МУП-а то је Министарство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП-а па тако кажу.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Да, Министарство да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП-а, МУП-а.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А МУП-ов, то је Министарство, добро.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Да, да, не знам, стварно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У реду. Да ли је било ових неких полицајаца неких јединица полиције ван СУП-а у Призрену, да ли је било у Призрену неких?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Не знам, не знам господине, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте виђали неке?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Полиције нормално виђена, али не знам стварно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Сведок нам је рекао да је поводом увиђаја који је вршио да су нестале неке гуме, неке ствари, ал нам није рекао, и рекао је да је то нађено, али да ли зна да нам каже где је то нађено и код кога, ствари које потичу из кривичног дела крађе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где су се налазиле те ствари?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Све предмете које су пронађене код извршиоца вршења кривиног дела, све су предате уз записник у суду, јер није било коме да се враћају те предмете, него у суду су предате.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А да ли зна која су та лица која су вршила та кривична дела крађе, које националности?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па има, ја мислим има поднете кривичне пријаве и то требаћете у СУП-у да.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли је било Рома међу њима?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па било је и Рома, било је и, извршиоци кривична дела.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија само још једно питање, да нам каже, сведок је рекао кад је ишо на лице места, на увиђај, да није носио оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ је имао.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да, али да ли му је неко пружао неко обезбеђење од неке патроле или тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам пружао неко обезбеђење?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па ми смо у канцеларији сву време остајали ту, разумеш, једино у центру града кад смо вршили на лицу места увиђаје, па није било потребе, људи вероватно су били заузети, ми смо фактички долазили до завршетка те послове, разумеш, који се знало ко је извршиоц те кривична дела, и онда лица су била привођена и онда смо ми само стручнију обраду вршили над њих и подносили кривичне пријаве.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви у то време били крупнији?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па нормално ова висина и овако све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Господине Рахмани, да ли ви познајете Мојсић Николу?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Мислиш на Мојсић Николу који је био инспектор у СУП-а?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да, да.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Како не би га знао, радио је у оквиру оперативе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А на којим пословима?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па радио је класика, је човек ја мислим на имовинске деликте, не сећам се, могуће радио једно време кратко је радио на ја мислим да је радио на наркоманију једно време.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па јел то значи да сте ви колеге, ви и Мојсић били у имовинске деликте ви радили и он је радио?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Како мислиш, поновите још једном молим вас?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли сте ви и Мојсић били колеге као инспектори који су радили на имовинским деликтима?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Кажем вам, био је у почетку као почетник био је у оперативи, а касније мислим да је био на наркотицима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, а ја вас питам '99.године, јел он радио имовинске делитке?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Није, са нас није.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Са вас није, добро. Господин Мојсић нам је рекао да је он због ратног стања ишао у обезбеђење увиђајних екипа. Да ли сте ви ишли у обезбеђење увиђајних екипа?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, добро. А јел с вама када сте излазили на увиђаје ишла увиђајна екипа?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Кажем вам ја, ту колико увиђаја, ја мислим да је, не сећам се тачно, али ја мислим да је био крим.техничар једном или два пута је био из Сува Реке, само не сећам се тачно, јер кажем ти, ми кад смо одлазили то је било, знало се ко је извршиоц, они су приводили те лица и ми смо само стручно радили са њих, подносили кривичне пријаве и враћали се у Призрен, значи није било потребе да рутински ко раније да се вршио увиђај и оно, зато, знали су вероватно из Суве Реке су знали ко су извршиоци.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисам вас разумео, како мислите знали су ко су извршиоци?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па виђени су ко је вршио кривична дела, знало се, разумеш.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А зашто сте ви излазили на лице места?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па да извршимо увиђај, нормално, записник се правио, нормално.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко је правио записник?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па на који начин је извршена провална крађа, како је ушо и све то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па јел с вама био крим.техничар који би саставио извештај крим.технике?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па требало би, ја мислим да су долазили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: С обзиром на ратно стање, колико вас је излазило на те увиђаје?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Не могу стварно да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Рекли сте мало пре да не возите камион, јел имате уопште возачку дозволу?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Имам возачку дозволу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте ли ви кад сте излазили јесте ли ви возили?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Шта?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па кола којима сте ишли на увиђај?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Ја сам возио путничко моторно возило.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте сами ишли или је неко ишо са вама?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Ма не, ишли су много инспектора који смо одлазило, никако сами, нико, нико.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ти други инспектори шта су имали од наоружања?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па нормално су носили, оперативци су носили кратко оружје.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ко је још ишао, јел ишао неко с вама с дугим оружјем?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па не знам стварно, чешће је долазио самном Љубисављевић Никола, који смо радили заједно, више пута разумеш и.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је Љубисављевић Никола имао дуго оружје?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па неки пут је носи, неки пут није, и кажем ти да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, да ли сте ви уопште били задужени дугим наоружањем?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па јесмо, али стварно није ми било потребе, зашто да носим дуго наоружање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а којим дугим наоружањем сте били задужени?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Обични овај аутомат, 79, онај како се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Овај наш?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Са дрвеним кундаком или са металним кундаком?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Са металним.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Са металним, добро. Какве је боје био тај аутомат?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па нормално ко оружје свако.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па која је то боја?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па ја мислим да је било овако нека.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: С металним кундаком које боје?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Ја кажем, понављам, кажем овако нешто, ко оружје налик, свако оружје што има.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Које је боје цев на оружју?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па цев је црна боја, цев.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Црна, па то вас питам.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па нисам вас чуо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А кундак је кажете био метални, које је боје био?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: А не, нисам вас чуо, стварно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А, нисте ме чули, добро.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Нисам вас чуо, извини.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Дорбо. Хтео бих нешто да вас питам, када сте долазили у Суву Реку сам град, јел се сећате локација које су биле?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Како мислиш локације?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па где су те крађе биле где сте ви вршили увиђај?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па то је у центру града је било, од самог уласка у Сувој Реци до самог изласка, а провалне крађе су на свих страна биле.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где је улазак у Суву Реку, хоћете ми рећи?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па из Призрена.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а где је излазак?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Излазак је горе према Приштине.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А који је ту објекат на изласку из Суве Реке?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па било је, сећам се било је једна породична кућа, ја мислим два, три тепиха су били украђени и то смо пронашли и.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где се налазила та породична кућа?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Ја мислим да је то било у близини полицијске станице с десне стране, ја мислим, сад немој стварно не могу да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, добро, присећате се, а то у близини полицијске станице с десне стране, јел можете ближе да нам објасните да ја не бих био сугестиван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За објекат везано који је био?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам опишете?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па то је кућа била ја мислим двоспратна кућа је била, двоспратна кућа, и донешени су теписи која је поднета кривична пријава и предата у суд предмете на чување.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да вас питам, у тој кући где сте били, коју сте нам сад рекли, јел била продавница нека, јел се сећате?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Ја мислим стварно се не сећам, ја мислим на спрату смо били, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била продавница ауто-делова, ако може нешто да вам освежи памћење?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Не, не.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: А да ли знате уопште где је ту у близини станице полиције ОУП-а нека кућа у којој је била продавница ауто-делова?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Стварно не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Не знате?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Знам да је, кажем ти, знам да је негде на улазу доле била нека продавница која је гуме и акумулаторе су продавали, а за ауто-делове стварно не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Не, не то, ви кажете на улазу, мислите горе на Широко и ту негде око Широког?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Да, е.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Не, ја питам на излазу, пошто ви кажете да је полицијска станица?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Стварно не знам, стварно не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: А добро, да ли вам је познато, ви кажете, кад сте поменули те ауто делове, па ми није јасно, кажете односили сте у полицију, шта сте односили у полицију?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Како мислиш смо односили у полицију?

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Мало пре вас је неко питао шта?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте било је питање.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Ко ме сте враћали те, па то питам, он каже носио у полицију.

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Мислиш предмете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Да.

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Па реко сам ја, то је дато у суду.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: У суду дато?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: У суду је дато на чување.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: А зашто сте дали у суду?

СВЕДОК ЋЕЗАИР РАХМАНИ: Па није било људи, нису били ту, кажу да нису били оштећени, никога није било ту кажу, јер ми нисмо никога ни познавали.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Добро. А сад да вас питам, са тим продавницама које су напуштене, да ли сте ишли ви, и ако сте ишли, шта је са тим предметима из тих продавница?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Сваки предмет који је пронађен од извршиоца враћен је, свих предмета су враћени у суду.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Рахмани, слушајте шта вас питам. То смо завршили, то сте ми објаснили, нађете па однесете у суд. А ја вас питам, нема крађе а имате, полиција призренска, имамо те податке, имамо приче овде људи, у вези предмета који су се налазили у локалима чији власници из разно разних разлога нису били ту, шта се дешавало с тим предметима?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Па не знам, стварно не знам, не могу да вам помогнејм.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи ви нисте били ни једном приликом када су у продавницама да се узимају, евидентирају предмети који се налазе у?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Нисам, нисам био стварно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали прилике да видите јел се вршио неки попис робе или да се роба смештала у неку посебну просторију?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Нисам, тек сам вас схватио, стварно нисам био, нисам био.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас само још питала. Ви Крстић Милета познајете, јел тако?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Да, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте ви носили кожну јакну, ви кажете нисте имали кожну јакну?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Па јок, какви, стварно нисам носио. Па нема потребе да вас лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је кад је долазио у Суву Реку из Призрена јел видео неке спаљене куће, ту продавнице или тако нешто? Да ли је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, одговорите. Јесте ли видели спаљене куће?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Па било је, било је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То акумулатори, гуме, да ли је то била спаљена, та продавница?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Није била, тад кад смо били није била, касније не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је приметио исељавање масовније из Суве Реке кад је долазио?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Нисам приметио, стварно, вероватно ми касније смо то ишли.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Казао је мало пре на ваше питање да је имао неку сомотску јакну. Какву сомотску, да није то онај велур?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Па то је било у редовима, у редовима сомот.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сомот, оно са оним линијама?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него мислим да није забуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које боје?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тај велур то је врста коже, јел?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Па то је као крем боја, слична овако, разумеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нема више питања. Оптужени да ли имате питања, изволите, оптужени Репановић. Само пре него што дође оптужени Репановић, да ли сте ви познавали Бобана Вуксановића, доктора Бобана Вуксановића?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Чуо сам за доктора, а стварно нисам га знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га знали?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Нисам га знао стварно, али чуо сам за господина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан господине Рахмани.

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Добар дан.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли се сећате када сте то долазили у Сувој Реци да ли сте радили у канцеларијама ОУП-а или сте радили на неким другим местима?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Ја сам радио у канцеларију у ОУП-у.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: За сво време?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Па цело време и то оперативци где су били, она посебна канцеларија, мислим с десне стране од СУП-а.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли знате, да ли је измештена полицијска станица била, да ли је био ту начелник, дал сам ја био ту? Ниси само ти користио ту.

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Ја уопште нисам вас ни видео.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па то вас питам, ви сте користили значи ону просторију тамо, не зграда полицијске станице, него помоћна зграда, јел тако?

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Помоћна зграда где су били оперативци.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, хвала. Да ли сте ви радили, рекосте да сте, да ли сте радили на основу белешки и извештаја полиције ОУП-а Суве Реке, па сте онда долазили ви обрађивали лица, да ли су били укључени полицајци у откривању имовинских деликата?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па то начелник зна, Петровић, они су нас слали да се јављамо, ви код вас тамо, ја стварно немам појма.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, на основу чега сте ви радили, ви рекосте да сте радили у канцеларији на основу?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Да, јесте, на основу ваше информације ОУП-а.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, хвала. интересује ме и ово, споменули сте и неку кућу два тепиха, да ли је то српска, албанска или ромска кућа, ако знате?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Стварно не могу сад да ти кажем да ли је, ја мислим да је то била муслиманска, сад да ли је ромска, да ли је српска, да ли је албанска, не могу стварно то да ти, јер.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А јел можете мало ближу локацију да нам кажете, из правца Призрена кад дођете, дођете до ОУП-а.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли је то са десне стране или са леве стране?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Са десне стране, то је ја мислим.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала лепо.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли има још питања? Нема више питања. Да ли имате још нешто да изјавите? Немате више ништа да изјавите?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Немам ништа ако питате мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас молила да сачекате, да не идете још, ви имате трошкове доласка из Суботице, јел тако?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2.470,00 динара. Да ли то подмирује ваше трошкове?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Подмирује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове исхране јел тражите?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: И за исхрану ако је могуће да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, определите?

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па 1.000,00 динара.

Сведок тражи трошкове у висини трошкова превоза и трошкова исхране.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 3.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рахмани сачекаћете нас, немојте одлазити, будите у овој просторији која је предвиђена за сведоке.

СВЕДОК БЕЗАИР РАХМАНИ: Добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати молим вас сведока Мојсић Никола Мојсић, и Гогих, накнадно је дошао Мојсић.

Добар дан господине Мојсићу.

Господине Мојсићу, ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би вашим одговором изложили себе или неког вашег блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. До сада нисте положили заклетву, па бих вас молила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја сам сад овде можда, четврти, пети пут ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, заклетву нисте положили.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Може, може, нема проблема. Ја сам овде четврти или пети пут и чудим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико год треба, колико год треба господине Мојсићу.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Чудим се да до сад нисам прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико год треба.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте положили заклетву.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Важи, да почнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте текст заклетве.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Добро. заклињем се да ћу о свему што пред. А не, то је вероватно исто. Заклињем се да ћу о свему што пред

судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мојсићу тачно је да сте ви у више наврата сведочили, међутим позвани сте да би нам опет пружили нека одређена разјашњења, да би вам предочили неке исказе, из тих разлога сте поново позвани у суд. Ја бих само конкретно вас питала, када сте били приликом вршења увиђаја у Сувој Реци и говорили сте о томе да сте били ту око једне куће која је била?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Нисам ја био, опростите што вас прекидам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Али ја нисам био на увиђају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него на шта, шта сте били?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја сам био као подршка или обезбеђење колегама који су вршили увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда прецизније. Кад сте били као обезбеђење.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о томе, нећемо се враћати и понављати, него само оно што би мене интересовало. Тада када сте дошли као обезбеђење, какво сте ви стање око те куће која је горела, какво сте ви то стање затекли, шта сте видели, колико је било лешева, како су лешеви били поређани, у каквом су односу били, како их тачно затичете кад их видите у односу на ту кућу? Значи ваше виђење.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја сам неколико пута понављао и раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако треба поновићете још и више пута, дужни сте да нам пружите одређена објашњења.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не, чисто хоћу да се само надовежем, опростите, само да се надовежем оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: То није било јуче, прекјуче, прошле недеље, него пре десет година, и оно што сам реко прошли пут, то је мислим било, па сигурно можда има годину дана. Тако да и оно што сам прошли пут реко вероватно сад нећу моћи да поновим, а слике које се сећам оно што је било тад људи су значи вршили увиђај, ја сам им био подршка, ја сам био, удаљен са тога лица места, значи фактички био сам

онако у некој позадини свега тога. Оно што смо затекли значи тад кућа није горела, колико се ја сад сећам, можда сам изјавио да јесте, али ево сад значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Трећа ствар, лешеви јесу били испред куће и били су угљенисани, значи пре тога вероватно су били запаљени. Ето то је то свега од чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било лешева?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не знам тачно, мислим да је било можда пет леша, између пет и седам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били један поред другог, или су били разбацани?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па ја мислим да су били онако, колко ми ето, сад онако колко се сећам, били су онако у, на групи, нису онако били поређани, него онако баш на групи, разбацани, ево тако, значи у сваком правцу, али чињеница јесте да су били, а друга ствар шта ми је исто остало у сећању тад сам и прошли пут то исто нагласио. С обзиром да су лешеви били угљенисани, а цукела је било на свих страна, мислим на паса, разумете, онда су они развлачили те лешеве, тако да смо од једног леша, рецимо доњи екстремитет нашли на можда неких 200, 300 метара даље, препознали смо га по обући, јер је ципела остала на нози, разумете. Тако да не могу тачно да вам кажем шта и како, зато што нити знам колко су лешеви били ту, значи то су цукеле разносиле, развлачиле тако да стварно приказ није био ни тако леп да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о томе да сте ту на лицу места видели јако много чаура?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било доста чаура?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, добро сад јако много, реко сам да је било много, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много чаура?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад оно зашто сам вас између осталог звала. Реците молим вас, Гогић Љубиша који је био тад шеф те увиђајне екипе, он у извештају није констатовао чауре и рекао је када је био саслушан у својству сведока рекао је да је којим случајем било чаура, да би то био крупан материјални доказ и да би се то сигурно евидентирало?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Добро, слажем се са тим, он је значи директно био на лицу места, значи поред тих лешева, ја нисам био, ја сам био са стране, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте онда видели много чаура, ако сте били са стране?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Зато што су биле са стране. Ја сам био отприлике на неких двадесетак, тридесет метара од њега, он је био на лицу места, ја сам био ван, а са стране је било чаура, да, да. Намерно сам то реко из разлога зато што, то су тад била дејства, јер све време док смо ми радили увиђај, све време се пуцало, значи у нашој непосредној близини, зато сам ја и кренуо баш због тога да им пружим ту неку подршку, зато што им је сигурност била угрожена и друга ствар, Гогић је инспектор за крвне и сексуалне деликте, ја сам тад био, значи радио сам наркоманију, међутим ја и он нисмо исти, разумете. Оно што сам ја видео ја сам видео, вероватно сам ја можда обратио пажњу на све то он није, он је био близу лешева, можда ту нису биле чауре, ја сам био мало даље и ја сам видео чауре и даље стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам, да ли је он инспектор или није, то је апсолутно небитно, него питам оно што ви видите и шта он каже?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да да, али ради се о томе да ја и он никако не гледамо исто на посао, разумете, значи он има неке своје вероватно погледе на све то а ја имам опет неке своје другачије и тако. Нисмо исти, значи суштина свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то би било све. Да ли има питања? Питања нема. Да ли има још питања? Нема питања. Хвала вам лепо. Ви долазите из Крушевца?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови су 1.600,00 динара?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел подмирује ваше трошкове?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Најбољи део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове исхране јел су вам потребни?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: На суђењу јесу ови трошкови искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Немојте погрешно да ме схватите, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове у висини путних трошкова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 1.600,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам, можете ићи.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Хвала, живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати Гогић Љубишу. Господине Гогићу добар дан.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ви сте положили овде заклетву, ја вас опомињем у том смислу.

СВЕДОК ГОГИЋ ЉУБИША

Упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гогићу ви сте у више наврата сведочили, јел остајете код свих ваших сведочења?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сам хтела да вас питам још, ви сте рекли да сте у Суву Реку дошли јер вас је упутио старешина а по обавештењу дежурне службе СУП-а, ОУП-а Сува Река да се јавите и да ли је вама нешто познато, да ли је уопште нешто познато како и на који начин је старешина дознао, да ли то овако како сте рекли да је дежурна служба ОУП-а Сува Река обавестила вашег начелника па сте ви зато дошли или. Мало боље нам објасните како, шта ви добијате, која је ваша прва информација?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја, углавном је ишло дежурна служба, значи СУП-а Призрен је нас обавештавала, или она или преко старешине наше, али не сигурно дежурна служба ОУП-а, нас директно, разумете, тако да не знам како је ишло, највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е како би дознала дежурна служба СУП-а?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па сигурно да је неко из Суве Реке, односно да је неко од старешина или не знам како већ из Суве Реке

пријавио да ли директно дежурној служби СУП-а Призрен, значи сигурно да је ишла са те стране информација, али не директно нама, него преко дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Гогић Милована знате, јел тако?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он уопште апсолутно ништа му није познато везано за тај догађај и каже да они сигурно нису обавестили СУП Сува Река, СУП Призрен?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да. Па могуће да је неко од грађанина, од пролазника, ја сад стварно не знам како је то ишло, углавном нас су из дежурне службе нашег СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег СУП-а?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте, обавештавали, а како је ишло из Суве Реке, да ли је неко приметио тамо, да ли је неки грађанин, или како већ, стварно то не би знао како је са те стране ишла информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте приликом вршења увиђаја конкретно узимали податке за извештај који сте касније сачинили јел тако. У том извештају стоји кућа Фаика Берише, када сте то тачно сазнали да је то кућа Фаика Берише, јер у записнику о увиђају стоји кућа НН власника?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па највероватније ја сам сигуран да сам ишо неколико пута у Сувој Реци, вероватно и приликом другог или трећег, не знам да ли сам три пута ишао, сад стварно све што би, вероватно следећег пута, значи јер први пут кад смо ишли ми стварно нисмо знали чије је, нисмо знали ни кога устварни није би било кога да се пита, није било ту никога близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, 30.марта је био обављен увиђај, постоји записник о увиђају где стоји да је извршен увиђај да је започет у толико и толико сати и да је пронађено 8 НН лешева у Сувој Реци у реону дејстава шиптарских терористичких такозваних ОВК. Извештај сте сачинили 01.априла '99., дакле одмах након, сутрадан или два, не знам колико, да сте сачинили овај извештај и ту прецизно стављате кућа Фаика Берише, значи то је рецимо разлика од једног дана.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога ви дознајете, ви сте шеф увиђајне екипе, ви сачињавате тај извештај, од кога сте ви конкретно дознали да се ради о кући Фаик?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па опет вам кажем, значи првом приликом, тад 30., кад смо били значи нисмо знали стварно, али касније вероватно од колеге неког или не знам, јер смо поново ишли опет, опет смо били упућени тамо, значи у истом том реону, фактички ради

вршења увиђаја и вероватно тада је неко можда од полицајаца из Суве Реке који су нас, стварно све што би реко не би могло да гарантујем, односно да тврдим да је то тако од кога. Али касније јесам сигурно за дан, два после тога сазнао да се ради о кући Фаика Берише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље у породичној кући НН власника, тачније у дворишту исте, на око 250 метара удаљеној од зграде ОУП-а Сува Река, пробађена су четири угљенисана леша. Реците, чим сте рекли око 250 метара то нисте прецизно мерили.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте отприлике јел тако?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако било?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Онако јесте отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, да ли постоји снимак ширег изгледа лица места, оно што конкретно интересује то да ли постоји дакле шири изглед лица места где се виде лешеве у каквом односу стоје, како су постављени лешеве а не оно што имамо у списима, имате угљенисан, па нога, па делове тела, дакле да ли постоји тај шири изглед да је направљен снимак и да се тачно види како су лешеве поређани?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја сада стварно, значи оно што смо ми тамо на лицу места урадили, односно извршили увиђај у тим околностима како је време, односно ситуација дозвољавала, то што је урађено урађено, а ништа мимо тога, значи ништа дуплирано касније или нешто, значи ако постоји фото, оно што постоји то је урађено, сад ја верујем да јесте онако чисто професионално да јесте крим.техничар сликао шири не знам, из неке перспективе кућу и тако, ако је могло да снима, а оно што има то је то. То што је он урадио мислим, крим.техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље, везано за чауре питала бих вас, ви сте на главном претресу рекли, да нисте пронашли чауре око кућа, јер напротив да сте их пронашли да би то представљао крупан материјални доказ. Међутим сведок Мојсић Никола, који је био саслушан на главном претресу 06.марта 2007.године, и данас на данашњем главном претресу, он каже да је било јако много, да је било пуно чаура. Како је могуће да то промакне онда ако је било, ако је било да промакне, да се не унесе у записник о увиђају, или ако се ви сећате да је било чаура, где су те чауре и шта је са њима?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да вам кажем, Никола Мојсић је био у саставу увиђајне екипе али није он је колико је мени познато послат

чисто као нека у смислу нека логистика обезбеђења, значи, из разлога што није било безбедно вршење увиђаја, претпостављало се да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, али то не утуче на његову моћ опажања, логистика, види ваљда шта се налази на лицу места?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знам, можда, ја верујем сигурно, јесте сигурно, не сећам се то конкретно око те куће, мислим око куће Фаика Берише, не знам, не сећам се тачно, вероватно, ја опет кажем, могуће да је он видео и да је негде било, јел имао је више времена да, не знам, пошто нас је, кажем било, пошто је он имао ту слободу да, није имао ништа конкретно ангажовање, него кажем да ето обезбеђује неко шире лице места да кажем, да је можда негде видео, али ја кажем опет да је крим.техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозвољавате могућност да је можда и било чаура?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па могуће, могуће, али оно што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је овако објаснио, «на лицу места затичу три или четири угљенисана леша, око њих је било пуно чаура, где год су се окренули биле су чауре што кинеске производње што месингане»?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Стварно, после толико година, мислим, не би могло да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте после толико година, него тад кад је рађен записник није констатовано?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па чим није у записнику убачено очигледно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам приметио, можда и јесте, мислим највероватније да би то регистровао да сам приметио чауре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ово сахрањивање лешева, ја бих вас молила да кажете, да ли је за свако тело постојала посебна рака? Значи за свако ово тело које је пронађено да ли је постојала посебна рака која је обележена бројевима?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, то тврдим сигурно, значи и приликом вршења увиђаја, ја кажем, сви смо ми људи, значи, ето и професионалци, радили смо те послове онако како је опет понављам и ситуација дозвољавала и услови, био је рат и све то, али према тим настрадалима, према тим да кажем убијеним људима, страдалим људима, заиста смо се максимално трудили да најхуманије да поступамо са максималном дозом озбиљности, значи на увиђају није било никаквих тамо неких, шта ја знам, нешто што опет кажем о условима у којима смо се налазили. Значи тачно је сваки настрадали човек је посебно сахрањен, у посебну

раку, оне по хуманитарном праву, значи рака одређене дубине, значи преко метар ипо, не знам ни ја, два, тако да су сви, значи места сахране лешева да су обележавани, фотодокументација је урађена, скица, све је то задокументовано, сликано, тако да стварно оно што кажу, ми смо стварно оно што смо видели, трудили се да максимално, професионално и људски и хумано да одрадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У судском спису постоји вештачење које је обављено од стране др Ђорђа Алимпијевића и оно што сам хтела да вас питам, то је везано за скелетне остатке и говори о томе да је постојала мешавина костију, да је мешавина костију постојала рецимо у једној кеси. Па ми је то мало нејасно, како је мешавина костију ако постоји за свако тело рака?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јел на истој локацији ту где су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истој.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па очигледно да тај случај, односно те кости сигурно нису, то тврдим, сигурно нису из дела оног што смо ми вршили увиђај, односно из дела тих настрадалих које смо ми затекли и пронашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, јесу.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам како је могло стварно да дође до, то, то стварно немогуће, онако ја сад могу лично то да посумњам. Не знам како бисмо мешали то, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у овом записнику о увиђају назначили да су пронађена четири угљенисана леша, од којих је један леш женског пола?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо сведочење сведока др Агрона Берише везано управо за те лешеве. Доктор Агрон Бериша посматра са свог прозора и он наводи кога је видео, ко је све ту био убијен, ја ћу вам по именима говорити, вероватно имена вама не значе ништа, али оно што је битно битно је за бројку лешева која су пронађена. Дакле, он види на месту где су били убијени Бујар и Седат довукли су четири тела, Неџада, Хаве, Фатона и Фатиме, а пети је био непознат мушкарац веома висок и крупан и необријан. Док је кућа горела кров је падао преко њих тако да су та тела почела да горе. Дакле, имамо у записнику само четири угљенисана леша, а Агрон говори да је било више, шта је било са тим лешевима да ли ви знате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Оно што смо значи том приликом кад смо ми отишли у Суву Реку да вршимо увиђај, у тој кући је било свега, односно укупно четири леша, да ли је било, сад све што би тај господин

Агрон реко и ово, не кажем да није тачно али спорном, тада, значи тога дана кад смо вршили било је то сигурно одговорно могу да тврдим да је било четири угљенисана тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго, у извештају о проналаску леша назначено је да је скинут отисак десног кажипрста. Да ли ви знате шта је урађено да ли постоји неки дактилоскопски налаз, шта је са тим отиском десног кажипрста?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Опростите, јел то везано исто за угљенисана тела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То стварно не знам, не знам стварно да ли је касније вршено неко упоређење са неким евентуално настрадалим, стварно не знам, то не знам докле је то крим.техника односно вештачење докле је стигло касније у идентификацији, али оно што сам ја значи утврдио ништа од докумената није било у близини тако да смо могли да утврдимо односно нисмо могли да утврдимо идентитет лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За остале лешеве који су пронађени у реону да кажемо радионице, постоји налаз, дактилоскопски налаз, значи са свих тих лешева са којих је скинут отисак постоји дактилоскопски налаз, али овде не постоји, па евентуално да ли вам је познато ко је то радио, да ли је то Љатифи био задужен за то?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, Љатифи Афит није крим техничар, он јесте био задужен за утврђивање НН, значи односно утврђивање идентитета пошто је радио на потражњу делатност, али крим.техничар је скидао, зашто је скинуо само на том једном, вероватно да је остало, да су прсти на тој једној страдалој особи дозвољавали да се скине, код осталих није, због значи процеса, односно због угљенисаности, зато што то, а овамо нису, настрадали нису били значи у том стању, тако да се могло код свакога, од сваког скинути дактилоскопски фиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оно што сам још хтела да Вас питам, када сте радили овај увиђај констатовано је да се лице места налази дуж улице Миладина Поповића у Сувој Реци како на самом месту тако и унутрашњости кућа и дворишта, добро, и да је пронађено 8 НН лешева у реону дејстава шиптарских терористичких тзв. «ОВК». Одакле је Вама познато да су ту биле терористичке активности? Ко вам је то рекао како су настрадали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да Вам кажем нико нам није рекао, али на основу онога што се свакодневно малтене дешавало и збивало. Значи људи су ту киднаповани, одвођени људи који су се кретали тим правцем, односно тим путем. Значи неминовно је да се може повезати да је неко

ту деловао, да је на крају крајева служба располагала подацима да у том делу управо фигурира да постоји Штаб «ОВК».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па у Рештанима ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Рештанима.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, то је ја мислим колико се сад сећам није тако далеко од центра Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште да су се тих дана одвијале неке активности између ОВК-а, између полиције, војске?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да Вам кажем то се малтене сваког дана су се сваког дана одвијале. Значи људи су страдали, овај да не кажем опет та логистика, људи који су носили храну овај на положај тако страдали су на различите начине. Значи подметањем експлозивних направа, сачекушама и тако даље. Значи страдали су људи свакодневно. Иначе ја нисам видео, ја лично нисам видео ни једног припадника ОВК-а, значи из разлога зато што смо, ето да кажем овај, тада стварно није било дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па тад док смо вршили увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте вршили увиђај. Добро. Питања? Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Намам питања, него само нешто. Учинило ми се да сте некога цитирали да је препознао Ђезаира поред сведока «А» неког Мојсића, да ли је то овај Мојсић, да му је видео кожну јакну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи само сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Други је. Сад ћу Вам рећи Крстић Миле.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам мислио да није овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Крстић Миле. Питања да ли има још неко?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Сведок нам је рекао када су вршили увиђај да су имали неко обезбеђење, ко им је пружао обезбеђење осим сведока овај Мојсић Николе, ко је дошао са њима колима?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Обезбеђење су нам пружала још пар припадника полиције. Сад не знам да ли двоје, троје, сад све што бих рекао бројчано, овај.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли су то били полицајци из Суве Руке или?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Из Суве Реке.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А на којој даљини су се они налазили од места увиђаја?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам вас.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: На којој даљини су се налазили?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: На којој даљини. Па да Вам кажем све је то релативно. Овај, значи на некој раздаљини да би могли евентуално да нас заштите од неког првог јер су ипак ту куће и тако знате. Ипак је затворен простор није ледина, није отворен простор. Значи, не знам можда евентуално до 50 метара.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Могу ли да добијем службену белешку, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Ви познајете Рахмани Ђезаира?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он у то време изгледао? Јел можете мало да га опишете?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па, можда мало пунији односно, евентуално знатно пунији, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја сам приметио да је мало смршао, мада он каже да није, али ја мислим да јесте био знатно пунији. Тако иначе и мало млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен, јел био у цивилу, јел био у униформи?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Сви смо ми били значи били у цивилном оделу. Нико од читаве оперативе значи СУП-а Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Овај никад није обукао униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не тих дана, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана да ли сте имали прилике да видите како је он био обучен, да ли је носио кожне јакне конкретно?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знате ја не знам да ли сам ја носио кожну али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да кажете ако знате.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро. Изволите.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија, ја се извињавам јел могу да завршим само ово питање рекао је да су били из састава полиције из Суве Реке, да

ли је био то редовни састав или је то био резервни састав полиције Суве Реке, да ли знате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислите да ли је можда био из посебне, састава посебне.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Не, не. Да ли су били полицајци из редовног састава значи или је био и резервни састав?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То не знам. Стварно мислим нисам питао нити оно, мој је посао био да урадим односно, да ето да кажем да завршим односно, да урадим увиђај онако колико ми је, опет понављам колико се могло урадити у датим околностима да све то буде и професионално и да се ето на крају крајева у тој заиста да не кажем врло опасној ситуацији извазваној ратом да на крају останемо живи. Значи увек је постојала та нека велика могућност и опасност да неко настрада као што се дешавало и приликом вршења увиђаја да људи страдају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Изволите господине Ђурђићу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви сте руководили увиђајем овог од, који вам је презентирала записник судија, од 30. марта, шта је Ваш задатак био?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да. Па да прикупим све доказе на лицу места значи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Да се задржимо на први део који Вас је питала судија. Кад сте дошли на лице места са екипом и распоредили се, шта сте Ви радили?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја сам, ја сам опет понављам значи у свој нотес у своју бележницу значи уписивао визуелно оно што сам могао да видим, значи описивао значи тела, положај тела, значи евентуално покушао да утврдим начин на који су значи ти људи настрадали.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте прегледали шире реон лица места?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да Вам кажем шире јесте колко је могло да се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико широко сте Ви гледали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па то је релативно, да Вам кажем једну ствар, колко можда 10, 20, 30, сад не знам тачно, можда 5, можда само, не знам шта да Вам кажем. Онолико колко опет кажем значи били су услови.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте Ви утврдили тада кад сте били на лицу места овај или да ли сте посумњали у узрок смрти лешева који сте нашли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па лешеве су били опет кажем, овај, угљенисани значи да ту се није могло посумњати значи, то је евидентно било како су настрадали, значи изгорели су.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јел сте обилазили шире лице места да видите, пазите Ви сте овде написали и у службеној белешци и у записнику о увиђају да сте дошли у реон дејстава шиптарских терориста тзв. ОВК, овде то још мало детаљније кажете у службеној белешци. Зато Вас питам јел сте ви прегледали шире лице места у односу?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесмо, јесмо сигурно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зато Вас питам да сте видели, извињавам се да довршим. Па да сте видели неку чауру да ли би је фиксирали, да ли би је узели да би овај ради крим техничке обраде?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Највероватније да јесте стварно, да не кажем можда је пропало, опет кажем због свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, објаснили сте, можда

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћу да Вас питам ово, овај да ли би то да сте пронашли евидентирали у вашој бележници

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Сигурно да би.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Односно да ли би био састави део записника о увиђају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је господине Ђурђићу и дао је могућност да можда нису ни приметили.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како да не примети, излази на лице места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, то је његово.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи оно што сте приметили и нашли Ви сте констатовали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли Вам је неко рекао да нешто не констатујете у вези тог увиђаја.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, таман посла.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није. Добро. Хвала. Е сад ме интересује овај, ми овде видимо записник о увиђају рађен 30.03., тад је куцан, да ли знате после колико дана од увиђаја сте радили овај записник? Када сте сачинили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Записник о увиђају стоји да је 30.марта 1999. године у 08 часова почео увиђај, односно у 11 почео.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, али кад је овај записник сачињен то Вас питам?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Значи истога дана највероватније. Ако стоји 30. онда 30.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: 30. значи истог дана када сте дошли у МУП сачинили сте овај записник.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, јесам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, реците ми после сачивања овог записника које крим радње сте Ви на откривању извршилаца даље предузели?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да Вам кажем искрено онолико колко је било, не знам стварно, ако има у предмету нешто, знате био је рат, ја опет понављам колко је могло, шта је могло, малтене сваки дан смо ишли да вршимо увиђај тако да смо били расплинути знате, нисмо могли да се посветимо једном овај том догађају, односно том.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро. Да ли сте Ви уопште предузимали неке радње да утврдите да ли је, да ли су ова лица, да ли је смрт наступила услед кривичног дела, да ли услед овај ратних дејстава, шта сте предузели, или сте сматрали да је записник о увиђају довољан за овај?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја опет кажем нисмо сматрали, знамо да нам је дужност и обавеза да радимо на расветљавању тих дешавања, односно да покушамо да рашчланимо да ли се ради о кривичном делу или опет кажем овај да ли је то, да ли су то терористи, односно да се утврди учинилац, али обзиром да нас је малтене стално газило време, да су нови увиђаји стизали нон стоп, ратна дејства, погинули. Није то био једини мој посао знате, мој посао је био значи овамо страдали су полицајци, страдали су војници. Ја сам морао малтене нон стоп да одлазим и у болницу да тамо сачекам да документујем и друге ствари. Није, кажем Вам, значи то су случајеви, то су дешавања стизала малтене из минут у минут. Тако да нисмо могли.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Знате зашто Вас питам.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ви сте имали много посла и ово сте радили како сте радили.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Због чега сте правили службену белешку већ 01.04. Шта се то десило због чега сте Ви 01.04. правили белешку службену?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ништа се није десило. Ја сам ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па десило се. Десило се да сте конкретно ево у службеној белешци рекли.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Није ништа специјално.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја вас молим да пустимо сведоку да одговори.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Али не знам на шта алудирате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зашто сте Ви сачинили службену белешку ако постоји записник о увиђају?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је разлог био?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам, можда сам ето хтео да нешто више урадим управо то што је господин рекао нешто више од једног да не кажем сировог увиђаја, значи односно није то сирови, нешто више од једног увиђаја, значи нешто више, значи да се види да се ту стварно радило опет кажем нешто више.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Гогићу сви смо ми овде професионалци и овде судије годинама раде. Ви сте изашли на лице места и сачинили записник о увиђају. Да ли сте имали сумњу да је смрт тих лица наступила извршењем кривичног дела или не.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Како да, па које убиство није извршено извршењем кривичног дела.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте имали сумњу да је смрт резултат убиства или је од неких других разлога наступила?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Апсолутно нисам сумњао, значи гарантовано да се радило овај о насилној смрти, сигурно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сигурни сте били да је насилна смрт?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То је моја претпоставка.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, мисли да је била.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато Вас питам. Ако је насилна смрт да ли сте овај, шта сте предузели да утврдите учиниоце, то Вас питам?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја Вам кажем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Које сте радње предузели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је. Рекао је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није објаснио.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Све што стоји стоји ту, значи ако је нешто више било које друге белешке су рађене.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Само дозволите, значи ако је нешто урађено више, ако се радило, ако је имало шансе и ако је имало назнаке да нешто постоји неке сумње то би било сигурно у том предмету. Ако нема значи тога, значи да се није дошло до нечег, до неког овај.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па, е сад то да Вас питам. Кад нема сумње да је неко извршио кривично дело шта се ради, шта се пише?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Пише се извештај.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зашто нисте написали извештај него сте сачињавали службену белешку то Вас питам? Шта је био разлог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, постоји извештај.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Има, како не постоји.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Има али из маја месеца. Ја Вас питам шта је био разлог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, не, не, немојте збуњивати сведока. Постоји Окружном јавном тужиоцу извештај.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Од ког датума молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је, 20.06.1999., 20.05.1999. године постоји.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја питам шта је био разлог, ако ништа није предузимао да сачињава службену белешку 01.04., а имао је записник о увиђају који је сачинио 30.03., а ништа ново у овом овде нема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није да нема ништа ново, молим Вас, констатовали смо и путем мојих питања која сам Вам поставила констатовали сте у извештају да се ради о кући Фаика Берише. Дакле, то је ново.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћу на то да дођем. Како је дошао, кад је он то ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то је објаснио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не. Кад је поново ишао у Суву Реку па је сазнао то?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Неколико дана после тога.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико неколико дана. Хоћете ми рећи?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Можда дан – два, не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Поводом чега сте ишли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Исто поводом проналаска лешева.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Поводом проналаска лешева, а где?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Исто у Сувој Реци.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А где, где у Сувој Реци?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам тачно сад где, у истом правцу тамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знате због чега јел неколико дана може да буде накнадно од увиђаја који је вршен. Пошто Вам је судија предочила изјаву овај сведока Берише Агрона да је на том месту где сте Ви били по њему било 6 или 7 лешева, не могу сад да израчунам, а Ви кад сте дошли Ви сте нашли четири. Значи у међувремену нека два леша нису била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па све сам га то питала.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не. Па ја га сад зато питам, а такве, на основу чега је та накнадна сазнања писао. Мора знати. Ако прави службену белешку онда се констатује због чега и шта уноси у белешку, који је разлог био сачињавања белешке. Јер ми имамо овде лешеве осам где су и како нађени. Значи због чега кажите ми разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево констатовано је ново нешто што је нашао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Који нови леш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ново је, наишао је на нов моменат да сад више није кућа НН власника него је реч о кући Фаика.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па, службена белешка поново се све понавља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, зашто је писао, па шта онда ако је писао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не. Мора да има разлог зашто све понавља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Следеће питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И опет се понавља да је у питању дејство, да су страдали приликом дејства шиптарских терористичких терориста, значи поново понавља да су лица чији су лешеве нађени резултат активности шиптарских терориста. Значи извршилац се зна.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, не. Ми не тврдимо да, ми само овај претпостављамо обзиром да се лице места, односно то што се десило где су људи страдали да су се ту дешавала дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Тако сте и назначили.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: У зони дејстава значи, а ми нисмо рекли да је то урадио УЧК-а или ОВК-а. Ми не тврдимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Рекли сте, молим Вас, у записнику стоји «У реону дејстава шиптарских терористичких тзв. «ОВК-а».

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да у реону да. Јесте. Ми не тврдимо овај, ми не знамо ко је то. То стварно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи Ваше је само било да изађете да констатујете да тела постоје. Јел Вам то задатак био? Зашто онда пишете да је реон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је. Објаснио је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не. Молим Вас. Зашто констатујете тело је пронађено. Зашто констатујете да је то шири реон овај ватрених дејстава да не кажемо чијих. Зашто то констатујете, ако су тела ту и треба да се утврди, ко?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Опет понављам да су ту људи киднаповани, да су ту били напади на зграду ОУП-ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Из минобацача, из не знам чега, значи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Гогићу овде имамо тела конкретна ствар немамо киднаповање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, господине Ђурђићу ја Вас не разумем. Све је објаснио што, зашто потенцирате то. Не знам шта хоћете да добијете тиме. Објаснио Вам је записник о увиђају, објаснио Вам је службену белешку.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, између службене белешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дао је могућност зашто је сачинио службену белешку.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћете да кажем зашто, зато што тврдим да је други пут, да је ово накнадно рађен увиђај 30. марта. Тврдим да је 30.марта дошло да се покупи остатак који није покупљен раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше. То је Ваша тврдња.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, не. Па зато хоћу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете само да кажете да приговарате том исказу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не. Ја не приговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том делу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Него хоћу да га наведем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да наведете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да је нелогично да се ништа не дешава између 30. марта и 01. априла, а да он прави овакву службену белешку. Нема професионалног разлога за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није већ питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па није питање. Не ви сад мени тражите зашто постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Следеће питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја Вама одговарам, а не овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање. Детаљно је одговорио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не сведоку. Када сте долазили на лице места шта сте имали од личног наоружања?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Имао сам дуго оружје, односно хеклер, аутоматски пиштољ и пиштољ.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И пиштољ. Да ли су сва лица која су с вама била имала овај?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесу. Сви су били наоружани.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли се сећате с колико возила сте дошли тада у Суву Реку?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па не сећам, али вероватно са два обзиром да нас је било више. Претпостављам, опет је то претпоставка, не тврдња.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро. Хвала немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Миле Крстић он је говорио на главном претресу да су постојала још и два – три леша преко пута тих кућа. Да ли Ви знате о још неким тим лешевима преко пута те куће?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам да није мислио он тамо овај управо на онај други увиђај који смо извршили, да он није мислио овај да то можда не може баш да се каже да је преко пута него мало у продужетку, да ту он није, не знам стварно, а те лешеве преко пута, ја то не знам за те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били можда до аутобуске станице тог дана?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро. Даље питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја разумем колегу Ђурђића зашто је ово поставио и наставио бих тамо где је он овај стао, па је питање на основу чега сте Ви, а обзиром да нисте кажете разговарали ни са ким из Суве Реке, на основу чега сте дошли до сазнања да су та лица настрадала у реону дејстава?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па знате, знате ја сам мало час то одговорио. Значи рекао сам зато што су малтене свакодневно била дејства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви не доносите закључке на основу свакодневних дешавања него на основу, Ви сте полицајац, Ви треба.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То да утврдите за сваки конкретан случај, па Вас ја сада питам од кога сте Ви сазнали да су се дешавала нека дејства?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па видите да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да је то било у реону дејстава?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам ја једини вршио увиђај у читавом СУП-у Призрен. Значи било је других инспектора, других радника који су вршили такође увиђај. Значи одлазили су на увиђај неке на које ја нисам одлазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас конкретно питам за овај Ваш извештај.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја Вам кажем да је био значи напад на зграду не знам ни ја, да се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било тог дана напада на зграду?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било претходних дана напада на зграду?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То не знам. Могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па на основу чега тврдите да је то било у реону дејстава?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па зато што то није једини случај овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па који је случај вас асоцирао да кажете да је то било у реону дејстава?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Зато што су ту била, била су дејства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су била и кад су била?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Била су киднаповања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад су била и где су била?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па не знам конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, немојте около наоколо него, да ли Ви као неко ко је руководио увиђајем имате податак да су та лица настрадала од дејстава која су се дешавала па Вас прво питам одакле знате да су била дејства и онда закључите одакле сте, како сте закључили да је то, да су та лица тако настрадала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то закључили, да ли сте добили информацију неку?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам, нисам закључио него на основу једне свеукупне ситуације и дешавања, опет кажем значи, сад ја не бих могао овде и не знам у ствари, али сигурно да постоје подаци кад су били напади, кад су била киднаповања у том, у том периоду да би могло да се закључи односно, да се претпостави да остајеш могућност да су такви страдали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли се, јесте ли се консултовали са неким из, око Суве реке, да питате јесу ли била нека дејства?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не могу да се сетим, али мислим да нисам. Не знам стварно овај. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу направићемо паузу, па онда. Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па стварно је време за паузу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево још сад ћу то овај. Када Вас је, кад сте питани од чега су та лица настрадала, Ви сте рекли «Било је јасно да су изгорели», е па сад како повезујете та нека дејства за која не знате и било је јасно да су изгорели, какве то везе има сад једно с другим?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам стварно какве везе има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете закључак је да су та лица настрадала тако што су изгорела.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па јесте. Зато што су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је затекао угљенисане лешеве, затекао је.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Затечена су у угљенисаном стању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су се налазила, где сте их затекли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па управо у тој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јели нешто још горело око тих тела, јел било трагова гаражи или су та тела изнета из куће?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја не знам да ли су изнета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како знате онда да су људи не иду улицом и горе?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја се и не сећам, ја мислим да је кућа била, да је кућа била исто, сад стварно се не сећам, мислим да је била изгорена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта је то што, на основу чега сте Ви закључили да су они настрадали тако што су изгорели, да су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте то. Стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не да су убијени, па онда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је констатовао само шта је затекао на лицу места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, рекао је мало пре кад је било приче око тога, око метака, око чаура, рекао је да није тражио јер је било очигледно да су, да је смрт наступила да су изгорели.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, не, не. Није. Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Није тако рекао.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Можда сте ме погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није обратио можда пажњу.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је било је јасно да су изгорели.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, не. Ја уопште не тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад Вас је питао колега Ђурђић.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не тврдим да ли су прво убијени па запаљени, то, то ја не тврдим, значи ја то стварно то не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па сад опет Вас питам ако су прво и убијени па изгорели какве то везе има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то не зна, он то не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве то везе има са реоном дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то не зна. Он је објаснио.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога, не можемо сад изнудити неки исказ.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је да је то било у реону.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Претпостављам да да, ратно је стање било, ратно време, људи су страдали на све стране значи и страдали су и полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања? Оптужени Репановић.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан господине Гогићу.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Добар дан.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имао бих питање за Вас, мало пре смо чули неки нови детаљ овај, ја то нисам до данас знао госпођа председавајућа је рекла да је овај у некој хумци тамо нађено овај туђе кости, од два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не туђе, не туђе, него мешавина костију.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мешавина, мешавина. Ја сад питам сведока тог дана кад је радио увиђај, а имали смо овде и друге сведоке који су говорили овај да су тамо овај поједини делови тела били на више места, значи екстремитети одвојени, а чак данас је то и Мојсић говорио и претходно је говорио, друго види се то и на фотографијама да има таквих овај случајева кад је вршен увиђај, па ја питам Вас да ли је можда било могуће да дође до грешке да се овај помешају кости и ставе у истој хумци? Мислим да је питање на месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је могуће да дође до такве грешке?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па могуће је, могуће је, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Следеће питање: овде је сведочио доктор Андрејевић који каже да је био тог дана са Вама на лице места тамо и радио свој посао. Он је вршио преглед лешева и каже да је Вама диктирао, а Ви сте писали у Вашој свесци како би се сачинили извештаји и да је он Вама на крају тог диктирања потписао у Вашој свесци значи то он што Вам је диктирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он није прецизирао коме је диктирао.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не. Прецизирао је онај ко је водио увиђај, а очигледно да је Гогић водио увиђај, јел тако? Јесте Ви водили увиђај.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да је мени потписао у свеску?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да је он Вама диктирао овај узрок смрти?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И да је на крају Вама потписао то у свесци како би сте Ви то пренели у Вашем извештају.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Није, није.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не сећате се тога.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Није, никад, ма не. Него никад ми нико није, таман посла. Где то има.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли Вам је диктирао?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То не постоји.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли Вам је диктирао овај узрок смрти овај то као доктор пошто је излазио на лице места?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, диктирао је и рекао узрок смрти.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Је тај и тај.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Значи то је мени неопходно да ја у извештај овај односно пријави да овај наведем као узрок смрти.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имали смо овде сведока Агрон Бериша, он има кућу баш близу ту, тамо где сте вршили увиђај и он је човек говорио овде да је овај био непосредни овај очевидац и он говори да су тог дана та тела, овај ту пребачена где сте их ви нашли у том дворишту, неки су били ту, а неки су били, овај, са друге стране куће и да су отприлике ту, овај, сви пребачени и да је он видео да су делови, пошто је та кућа била запаљена тог дана значи претходно него што сте Ви вршили увиђај, да су падали делови крова са куће на та тела и тела су почела да горе. Да ли значи постоји могућност да се то тако десило и да су та тела изгорела тако на такав начин како он говори? Пошто су то, јел то у близини те куће? Да ли је изгорео кров од те куће? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја кажем, мало час сам рекао, ја мислим да је кућа била сад се не сећам кров, оно, мислим, да је била у тој фази изгорела.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли је имало, да ли је имало гаражи доле поред леша?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Било је, ја мислим да јесте било.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи постоји могућност да је?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте, јесте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала лепо. Е сад даље ово опет, овај, око лешева тај исти сведок на страни 76 он каже да, не знам ко га је питао, немам то забележено, да су та тела нађена на гробљу у Сувој Реци и да су идентификована пет тела па набраја: идентификован је Неџад, Фатима, Седат, Бујар и Хава, значи, овај, пет тела су идентификована на

том гробљу у Сувој Реци где Ви кажете да је извршена сахрана, е сад се нешто не уклапа овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је господине Репановићу, везано за број.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па везано за број да ли то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То и за женске лешеве.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и за женске лешеве.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да и за женске лешеве. Да, значи Фатима и Хава међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочила сам ја то сведоку. Он не зна, он је констатовали су само четири леша од којих је један женског пола.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам предочила зато што управо оно што сам Вам на почетку, овај, цитирала исказ доктора Агрона Берише који је рекао да посматра и све ово што Вам је још предочено да су довучени, да је било ту још лешева, зато Вас питам, мада имамо ми сведочења, ми имамо сведочења и сведока који је рекао да је имао и примедбу да су лешеве померани, да је рекао да не може тако да се ради, дакле, Ви не можете да одговорите јер сте констатовали оно што сте видели. Је ли тако?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, па ја зато хоћу да питам да ли је сведок господин Гогич био присутан кад је вршена сахрана тих лешева?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи четири леша су сахрањена.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Од ове куће овамо, јел тако?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесу.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Где су изгорела. Е сад моје питање опет да ли постоји могућност пошто кажете да је нађено тамо овај мешане кости да је овај пети леш што каже Агрон, он је ово сведочио, нисам ја сведочио, да је то тај пети леш пошто су они идентификовали и тај пети леш, ја сад не знам стварно, мада има овде контрадикторности и Ширета, госпођа Ширета каже да је тај, за Хаву да је она била у пицерији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је друго, немојте то није питање за сведока.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А знате како има ту многе ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање оцене доказа.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас. То није питање за Вас.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ако могу да кажем. Значи оно што смо видели заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Констатовали смо.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја кажем опет значи приступали смо максимално професионално, људски, то су настрадала бића која су живела и оно значи максимално смо се трудили да, да као пре свега као људи и да кажем професионалци да одрадимо оно у условима, ја видим ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте све то. Немојмо се понављати.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим. Ви ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Репановићу ако имате још питања.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо се понављати господине Репановићу ако имате још питања.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: У тим условима кад не знате да ли ће неко да вас убије.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имам неких контрадикторности, само да питам пошто је господин Гогић водио увиђај, имамо овде опет сведоке на пример крим техничар Витошевић, он каже да је сутрадан вршена сахрана лешева. Господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он то са сигурношћу тврдио, он мисли.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Зато хоћу да питам сведока да ли је тог дана извршена сахрана лешева, значи кад сте извршили увиђај да ли истога дана?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте, сигурно јесте. То би било неозбиљно где би иначе били.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Опт.Чукарић. Ако има још питања молим вас да направимо паузу па да наставимо. Господине Бирман јесте се ви уморили?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Али ја би заиста, ја долазим. Ја мора да приметим значи ја сам срчани болесник доживео сам инфаркт ја би вас замолио ако може да се то одмах заврши, ја у 4 сата сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете одмах.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да, ја путујем из Трстеника.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нећу дуго.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Хоћу стварно да помогнем ако то може тако да се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да онда добијемо у времену, немојте више. Да чујемо питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нећу ја дуго, имам два питања кратка. Ништа. Само извештај ако би могао да добијем, на кратко и ништа више. Од 30. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извештај?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Са увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу вратите нам извештај.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Је ли могу нешто да питам само, опростите председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да ли су та два увиђаја, ја стварно не знам јер је стварно прошло пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: О којим се датумима, пошто су два одвојена увиђаја, интересује ме овај други који датум носи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај други је 01. априла био?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, да знам кад је временски, али кад су писани. Мало пре сте рекли 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30., 30.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да ми је поставио што је чекао извештај не знам колико дана 25 дана, колико, 15 дана колико већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30. марта то је друго, то је извештај који је поднет Окружном тужиоцу, значи то је датум 20. мај '99. извештај када је поднет Окружном јавном тужиоцу у Призрену, а овај извештај ви сте сачинили 30.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па то управо било је питање како је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30. марта '99.?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Како је могуће да ништа нисте 20 и колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А службену белешку сте сутрадан, то је разлика. Изволите опт. Чукарић питања.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Гогићу овде су сачинили службену белешку 30.03.'99. овде смо имали сведока «А» који је говорио неке датуме, сад да не би испало ја причам па откуд знам као што је било суочење сведока, ја се само надовезујем на исказе и на

сведочење сведока «А» што је он говорио, да не буде да сам ја нешто причао, он је овде говорио пред овим судом 26. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не сећа се он, датуме немојте молим вас.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не он, сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о сведоку «А» вам и говорим, он не зна датуме, он претпоставља да је сутрадан то било, он не зна тачно датуме.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Он је причао неки догађај наводно то се десило 26. марта, сви знамо и говори да је то сутрадан ишао да врши обезбеђење увиђајне екипе, то би му дошло негде 27. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али он се не сећа он не може да тврди сто посто који су то дани.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли би могао то тако нешто да се деси вама, да унесете 30. а не 27.?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хвала то, ништа друго. Е сад још нешто, сведок је овде «А» говорио да је видео ту иза куће где сте ви лешева нашли ви угљенисана 4, он је говорио ту да су 4 убијена леша мушког пола, никако није навео женског пола, а ви налазите ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не предочавате добро. Сведок «А» је рекао да је било 4 леша, али касније када је вршен увиђај он је видео да је пети леш накнадно довучен, он тад није видео уопште тај женски леш.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, сведок «А» уопште не говори о женском лешу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «А» говори о томе.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро и то ћу ја, па ћемо на транскрипту видети. Само би хтео још ово око сведока. Кад сте ишли код столарске радње, да ли је ишло прво екипа која је обезбеђивала пут или сте ви ишли први. Ко је ишао испред вас?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Прво мислим да је ишла екипа која је обезбеђивала.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И наводила вас на лице места, е само још нешто, да ли вам је остало у запажање, то је 30. марта у столарску радњу, вршили сте увиђај, да је неки леш био свеж у односу зна се стари леш, дан, два, три, да није био неки леш свежи тог евентуално дана? Да ли вам је то тако нешто познато?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја стварно сад не могу оно што кажу нисам ни вештак, не могу да знам поготову сада да ли је човек страдао тога дана или претходног дана или кад, кад су ове али није ми деловало да је то било не знам пре више дана не знам ни ја.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи да је ипак. Хвала лепо, немам више.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нису били у некој фази не знам ни ја
распадања.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

Нема питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Гогићу трошкове доласка
тражите, је ли тако?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови су који?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја сад не знам само да приметим, мало
је непријатно ово стварно, тако да није на крај крајева ни битно, нису
битни трошкови али обзиром да ја радим мени ће данас дневницу да
скину знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на трошкове доласка. 2.000,00
динара из Трстеника долазите, да ли то покрива ваше трошкове?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи трошкове на име трошкова доласка.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 20 минута ради одмора.

Настављено у 12,50 часова.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА «А»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сведок «А» у судници.

Констатујемо да се сведок «А» налази у посебној просторији, да сведока «А» судско веће, као и странке виде визуело, а да је публика визуелно одвојена и не види сведока «А».

Главни претрес је јаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имамо сачињен списак са именима радника судског обезбеђења? Добро.

Констатује се да је сачињен и списак судске страже као и радника Управе Окружног затвора, те се упозоравају као и режија, односно за режију да прекину емитовање слике ван суднице, а присутни се упозоравају да су дужни да чувају као тајну податке које су непосредно сазнали о заштићеном сведоку и њему блиским лицима и да одавање тајне представља кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока «А». Је ли ушао? Сведок из посебне просторије, добро. Добро.

Добар дан господине «А».

СВЕДОК "А": Добар дан.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА «А»

СВЕДОК «А», са личним подацима као у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у вашим личним подацима? Господине «А» да ли има неких измена?

СВЕДОК "А": Слабо вас чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има измена у вашим личним подацима?

СВЕДОК "А": Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Господине «А» ви сте поново позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања

уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

СВЕДОК "А": Ја се извињавам да ли би могао само овде мало да се појача, слабо вас чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може тон мало да се појача?

Да ли ме чујете сада? Да ли ме чујете, је ли се чујемо?

СВЕДОК "А": Слабо, слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо. Режија да ли може да се тон побољша?

Да ли можемо да кренемо, да ли се чујемо сведок «А»?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли добро чујете?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине «А» ви сте дакле поново позвани у својству сведока, ви сте више пута били саслушани у овом судском поступку, да ли остајете у свему код ових исказа који сте до сада дали?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Претходно би пре него што кренемо са даљим вашим саслушањем, претходно би вас суочила са сведок Рахмани Ђезаиром. Ви сте га спомињали.

Ја би молила сведока «А» да видимо на мониторима.

У вашем сведочењу ви сте га споменули је ли тако да сте га видели код пицерије када је дошао камионом марке «Мерцедес» жуте боје, да је био још са једним лицем?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Рахмани Ђезаир је данас саслушан у својству сведока, он је тако што негирао, он је рекао да он уопште није био у то време, да уопште не зна о чему се ради и да он није био тамо где сте га ви означили да сте га видели? Да ли сте спремни да се суочите са сведоком?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока и ја бих вас молила да ви изађете из посебне просторије, да станете и да сведочите јер ви се апсолутно не видите, публика је одвојена од вас, значи ви сте познати нама, окривљенима и све оно како сте раније били и на који начин сте саслушани тако се одвија и данас, да ли разумете?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ВРШИ СЕ суочење између сведока «А» и сведока Рахмани Ђезаира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђезаир ја морам да извршим суочење између вас и сведока «А», пошто се разликујете знатно у исказима везаним за то да ли сте ви били присутни тог критичног дана на месту догађаја, сведок «А» тврди да вас је видео, описао вас је, све оно што сам вам ја предочила. Погледајте се и реците једно другоме кад га видите у ком моменту.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Ја не познајем овог човека ако могу да кажем, нити сам био.

СВЕДОК "А": Извините он се изменио мислим, прошле су 9 године, за 9 година дете мислим временски доста је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, гледајте у сведока, како је у то време изгледао.

СВЕДОК "А": Био је онако крупан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су и остали сведоци рекли да је био крупан, само молим вас немојте, гледајте јер то је суочење, гледајте се у очи, испричате нам моменат кад сте га видели.

СВЕДОК "А": Ја не знам колико је он мене упамтио, а '99. значи сад 9 година је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "А": Значи изменио се човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изменио се, али сада испричајте како сте га видели, реците њему.

СВЕДОК "А": Па био је у цивилу исто, није био у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Видели сте га кад, у ком моменту?

СВЕДОК "А": Па кад су дошли камиони за лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажите му дошли сте тад и тад, испричајте му.

СВЕДОК "А": Па зна он кад је дошао, мислим кад су дошли камиони за лешеве, ви сте дошли камионом и још један ваш колега не могу да упамтим, нисам знао име, а после тога су још долазили.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Није тачно. Могу да кажем материјално и морално да лаже господин јер никад нисам одлазио са таквим намерама у Сувој Реци, нити камион возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте, гледајте сведока немојте нас.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Никад, слободно могу да кажем пред цело веће овде да лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "А": Ја не би имао разлога да лажем.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Па не знам зашто али лажеш стварно.

СВЕДОК "А": Ја нисам плаћен да лажем.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Јер цео орган и МУП зна кад сам ја одлазио у Сувој Реци и зашто и због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Након извршеног суочења констатује се да је свако остао при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Рахмани можете ићи.

СВЕДОК ЂЕЗАИР РАХМАНИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се вратите у посебну просторију.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Могу само питање док не оде други, сведоку «А», да нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сведока да задржимо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да нам само каже када га је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон. Приђите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Можда би требао приликом суочења сведок «А» да каже сведоку одакле га познаје, кад га је упознао и одакле зна да је он. Мислим да је то права ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине «А» хоћете нам рећи када сте ви упознали овог овде сведока, када сте га први пут видели, како га ви знате уствари? Не чује се ништа?

СВЕДОК "А": Па за време рата, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата, тад сте га видели?

СВЕДОК "А": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "А": И рекли су ми колеге ко је и шта је Муслиман, да ради у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је детаљно описао возило којим је дошао, да се не понављамо молим вас ово је замисао да се само суоче сведоци и

да се сведок суочи са окривљенима и са осталим сведоцима, дакле нећемо се понављати. Добро. Хвала вам. Можете ићи.

Господине «А»?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У међувремену, а након вашег саслушања овде на главном претресу ми смо добили вашу изјаву коју сте дали представницима тужилаштва, Хашког тужилаштва 19. јануара 2006. године, да ли се ви сећате када сте дали ту изјаву?

СВЕДОК "А": Па не сећам се тачно датума, али у суштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Били сте у Хагу и сведочили сте?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам овако, ја ћу вам предочити разлике оредђене, а ви ћете нам дати разјашњења.

СВЕДОК "А": Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој изјави дакле од 19. јануара 2006. године овако сте рекли, опт.Чукарић разбио је излог кундаком пушке и бацио бомбу унутра, мислећи на пицерију, а на главном претресу сте говорили о томе да је бомбе бацао Тановић, а да Чукарић није бацао бомбе, шта је тачно?

СВЕДОК "А": Тачно је да је бацио Тановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Тановић?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што сте дали исказ представницима тужилаштва?

СВЕДОК "А": Прешао сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прешли сте се?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је разбио излог кундаком пушке?

СВЕДОК "А": Тановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тановић, добро. Следеће за опт. Репановић Радојка.

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако сте изјавили «не могу да кажем да је командир полиције био тамо», а на главном претресу 05.12.2006. године сте овако изјавили «опт.Репановић је долазио и разговарао је са доктором Бобаном Вуксановићем и мислите да је командир видео како се људи из пицерије утоварују у камионе», шта је тачно?

СВЕДОК "А": Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи оно шта је тачно што сте ви видели?

СВЕДОК "А": Ја мислим да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је долазио?

СВЕДОК "А": Да, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Везано за исељавање, Ви сте овако рекли, мени није било познато да је постојала икаква наредба да се Албанци протерују, а на главном претресу 07. децембра 2006. године кажете, описујете да је постојала једна патрола, да је у тој патроли био Андрејевић Срђан, Бојовић Дејан, Папић Рамиз, али нисте видели где су они отишли, међутим Бојовић вам је рекао да иду у претрес, да се обавесте људи да изађу из кућа, па сте поново на главном претресу 05.12.2006. године рекли да имате сазнања да је стигла наредба да се врши попис људи који се исељавају и то тако што вам је Бојовић Дејан то рекао, а када сте га ви питали где ћете, шта ћете, он је рекао морамо да идемо да обавестимо ове куће да се иселе с обзиром да нису хтели да пријаве где су терористи, је ли можете да прокоментаришете ово?

СВЕДОК "А": Па да да то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је тачно? Је ли вам било познато да је постојала нека наредба да се Албанци протерују или не?

СВЕДОК "А": Па нисам био упознат да ли је постојала, мислим он је рекао тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам је тако рекао?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојовић?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли то ваш закључак био или вам је он децидирано то рекао како сте рекли на главном претресу или сте овако како вам цитирам код представника тужилаштва у Хагу изјавили «мени није било познато да ли је постојала икаква наредба да се Албанци протерују», шта је тачно?

СВЕДОК "А": Тачно је да мени није било познато да је била нека наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта значи ово што сте рекли да сте видели другу патролу, да сте видели Андрејевића, Бојовића, Папића, и да вам је Бојовић рекао да иде и да обавесте куће да се иселе? Шта то значи?

СВЕДОК "А": Па то ми је рекао Бојовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то вам је Бојовић рекао?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андрејевић Срђан био је саслушан у својству сведока на главном претресу 15. маја 2007. године, након што је

предочено ово ваше што сте изјавили у том делу, он је рекао «то није истина, то је смешно», Андрејевић се све време налазио у Призрену од 24. марта до 15.априла, само је долазио да се пресвуче у Суву Реку, не зна где је Папић био распоређен јер тада није ни радио у том ОУП-у. Дакле, ја вам предочавам оно што је Андрејевић Срђан изјавио.

СВЕДОК "А": Није тачно, он је радио сво време за време рата доле у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време је радио?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојовић Дејан, такође на главном претресу 15. маја 2007. године говори о томе да је 25. марта ујутру да су били упућени у место Ћиновце, да су били између 6 и 8 дана почетком априла одлази у Призрен и јавио се свом командиру Шћекић Милошу те је радио у патроли која је била на деоници Призрен-Ораховац, тј.у комбинованој патроли са војском и полицијом, да је у тој патроли био са Андрејевић Срђаном, у Суву Реку заједно су се вратили негде средином априла, односно дакле у тој патроли је био са Андрејевић Срђаном, да је у Сувој Реци био негде средином априла кад им је командир Шћекић рекао да се јаве у ОУП Сува Река код свог будућег командира с обзиром да су пребачени у Суву Реку, након што смо предочили ваш исказ у делу где сте означили да сте њега видели и да вам је рекао то што вам је рекао, сведок је рекао то није истина све што је изјавио сведок А, везано за њега? Да ли можете да прокоментаришете?

СВЕДОК "А": Па не знам, мислим не знам он како је био распоређен на папирима где се водио, ја знам да је радио тамо код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "А": И колико је био у Призрену, ја знам да је био једно време у Призрену и пребачен је у Суву Реку, е сад како је остао на папирима да ли је не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за убиство Јашара Берише ви сте говорили о томе да је Јашара колима довела патрола и то Јовановић Тодор, да га вуче, а сведок Ђорђевић Новица који је био саслушан овде на главном претресу 01. фебруара 2007. године, он је говорио да је он био на звонику и да је посматрао читаву ту ситуацију и да је видео да је на бензинску пумпу дошао неко, мисли или је у униформи био или је био у цивилу, није могао да определи да је позвао Јашара Беришу који је изашао и да је кренуо са њим пут Занатског центра а шта се тамо дешавало сведок није могао да види.

СВЕДОК "А": Њега је довео Јовановић Тодор, значи рекао сам да је довео Јашара Беришу Јовановић Тодор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Јовановић Тодор био у униформи?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "А": Није, у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви код куће ОЕБС-а видели нека лица у цивилу?

СВЕДОК "А": Не знам, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили о томе да кад сте кренули да је са вама кренуо изимеђу осталог Јовановић.

СВЕДОК "А": Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненад.

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га више нисте ни видели после тога и да код куће ОЕБС-а да су били «Чегрови», лица са зеленим маскирним униформама, а око оне друге куће, а око друге куће да су били, да сте били само ви, па вас ја питам да ли постоји могућност да је било неких цивила?

СВЕДОК "А": Око мислите испред куће ОЕБС-а или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли има уопште цивила?

СВЕДОК "А": Било је цивила у једној и у другој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не мислим на цивиле у кући, него та акција када је кренула, кад сте ви кренули са патролом, да ли је ту било неких цивила?

СВЕДОК "А": Не знам, ја нисам видео, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђевић Новица који дакле посматра са звоника, он каже овако да је Милојевић, ја ћу вам цитирати тај исказ, Милојевић Небојша који је био заједно са њим на звонику, да је дошао и да је донео сендвич, да је рекао Ђорђевић Новици да ће особу која је била у станици чије име није навео, да изведу из станице, па се то касније испоставило као тачно, да га је извео полицајац кога сведок зна као «Јајце», а његово име је Чукарић Слађан, који га је извео до куће у којој је раније био ОЕБС, а то је кућа Неџада Берише и ту га је убио, пуцао му је у груди. Том приликом само је Чукарић Слађан био са тим лицем, а после су дошли троје у цивилу те се појавио Петковић Мирослав и Тановић, а та тројица излазе из аута и одлазе у кућу породице Бериша, сведок мисли да је то кућа Весела и Бујара не зна тачно, да ли Ви нешто знате о томе?

СВЕДОК "А": Ја мислим колико се ја сећам свега тога ја сам рекао значи да Тодор Јовановић он га је довезао, и не знам ко је још био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви говорите о Јашару, ја вам говорим о лицу за које је Ђорђевић видео да је био убијен код куће ОЕБС, али да након тога, дакле оно што је битно за вас да је након тога јер ви кажете нисте видели то убиство, ви нисте видели никога да је ту убијен, је ли тако код куће ОЕБС у првом моменту кад идете према кући?

СВЕДОК "А": Није било убиство то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад он говори да је угледао троје лица, да се појавио Петковић Мирослав и Тановић, а та тројица излазе из аута и одлазе у кућу породице Бериша, мисли да је то кућа Весела и Бујара. Дакле, по овоме то би била кућа где се ви налазите, јер он спомиње да су тамо и Петковић и Тановић, вас не спомиње, али ви сте рекли да сте били ту.

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви видели ту тројицу у цивилу да долазе у ту кућу?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, сведок Новковић Ивица који је био саслушан овако је изјавио: «Командир Репановић је позвао њих десетак међу којима је поред њега био и Велибор Вељковић, сведок «А», Јајце, Радован Тановић, док није сигуран али мисли да је био и Ђорђевић Милорад звани «Мики» и командир им је рекао да око полицијске станице претресу све албанске куће и све доказне материјале донесу. То је било након можда 10 минута, пола сата од сусрета командира са безбедњаком који је командир рекао нешто у вези те куће да ли су претресане, да ли има некога ту и томе слично?

СВЕДОК "А": Ја се не сећам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је вама то тако речено?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате ко је безбедњак?

СВЕДОК "А": Мишко Нишавић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то његов надимак био или како знате да је Мишко Нишавић безбедњак?

СВЕДОК "А": Па звали га мислим Мишко, нису га звали безбедњак, нису га звали никако, мислим само Мишко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, ово су вам само предочавања. Јовановић Тодор када је био саслушан 06. марта 2007. године предочен му је овај исказ, дакле у делу где говорите да је он довео Јашара Беришу, он каже да он никада није био код куће Јашара Берише нити зна где је његова

кућа, а то је везано кад сте нам објашњавали да сте са патролом ишли до куће, дакле у јутарњим сатима да сте ишли до куће Јашара Берише, да је Јовановић Тодор био са вама. Он каже да он не зна где му је кућа и да никада није био код куће Јашара Берише?

СВЕДОК "А": Није тачно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

СВЕДОК "А": Није. Ми смо га ујутру довели да ради, да отвори пумпу. Значи, то је сигурно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, када му је предочен и део вашег исказа где говорите о томе да је довео Јашара Беришу кад сте говорили да је он доведен до занатског центра, да га Јовановић Тодор води за руку, Бобан Вуксановић каже да га доведе, Јашар Бериша се опире није хтео, међутим, Тодор га води за руку, извлачи из кола, прилази Чукарић и убија га, на шта је Јовановић Тодор изјавио да то није истина и да нема објашњења за овакав ваш исказ?

СВЕДОК "А": Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то није тачно?

СВЕДОК "А": Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте описивали када сте ишли, када су скупљани лешеве, ви сте рекли да је то сутрадан по том догађају, да је било наређење да се иде да се скупљају лешеве, да је наредио командир Репановић, описујете да је била цивилна заштита, да је цивилна заштита кренула и да је кренуло обезбеђење те екипе, а обезбеђење те екипе, у тој екипи били сте ви, Чукарић, Тановић, Петковић Мирослав, а Јовановић Тодор је рекао да ти људи, дакле ви нисте били у обезбеђењу када је он ишао?

СВЕДОК "А": Па не знам сад колико се сећа он свега тога, мислим не знам. Ја знам да сам био и он је сликао сваки леш, мислим као крим. техничар то је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, оштећена која је преживела овај масакр Шурета Бериша, ја ћу вам предочити њен исказ, ви ме пратите па ћете коментарисати.

СВЕДОК "А": Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Негде око 12 сати једна група полицајаца изашла је из полицијске станице у правцу куће Исмета Кучија када су Седат и Дрилон као и Нецад, а први Дрилон рекао «оче, види Зоки са његовим братом». Први је био Зоки са својом групом и када су дошли, дошли су право код нас. Сви су били у униформи, носили капе, аутоматске пушке. Прво када су дошли звали су Бујара, Бујаре излази одавде. Бујарова мајка је рекла не Бујаре сине остани ти ја ћу изаћи.

Када је она изашла рекли су јој шта хоћеш а глас је био Зоранов и он је рекао улази ти унутра, Бујар нека овде излази». Када су изашли оштећена Шурета Бериша је чула пуцњаву и каже да су прво убили Бујара на балкону. Да ли можете да прокоментаришете у овом делу овај исказ? Зашто? Зато што ви Петковић Зорана нисте спомињали као лице да је било ту а она каже да је по гласу да је видела Петковић Зорана?

СВЕДОК "А": Није тачно. Значи, ја Зорана нисам видео, значи био је Петковић Мики а Зорана нисам видео, ко га је видео нака каже, а ја стварно нисам га видео. Ја сам био ту, значи ко је био био је, а не знам ја њега нисам видео стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте препознали, да ли ћу вам добро цитирати да иза куће ОЕБС-а да сте видели Бујара и Седата, је ли тако, да су ту били убијени?

СВЕДОК "А": Да, сутрадан иза куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте видели?

СВЕДОК "А": Да, видео сам леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, он је иза куће?

СВЕДОК "А": Иза прве куће ОЕБС где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А госпођа Шурета објашњава да је то иза куће где се ви налазите на оном боку да је он ту на тој тераси као подрум да је ту био и да је на тој тераси убијен?

СВЕДОК "А": Није тачно, то је прва кућа до пута, значи прва кућа до пута где је иза те куће, значи ОЕБС где је био, а не она друга кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље, оштећена госпођа Шурета Бериша овако каже: «Веома добро сам видела Мишковића, власника хотела «Бос» у црном цивилном оделу који је рекао Неџаду руке горе и где су сада Американци нека долазе да те спасу. Пуцао је на Неџада па је њена ћерка викала».

СВЕДОК "А": Ја нисам видео Мишковића, ко га је видео ја сам рекао нисам га видео и не могу да кажем да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви Неџада познајете, Неџада Беришу?

СВЕДОК "А": Па право да вам кажем имена не сећам се, али сад мислим оно могао сам да опишем како изгледа, рекао сам да је био један брка, висок, крупан, био је још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Бујар, то сте рекли Бујар један који је кошарку играо и тренирао и Седат одбојку, је ли тако?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, оно што желим да вас питам везано за Петковић Зорана. Да ли сте ви уопште, ви кажете нисте га видели. Да ли сте ви чули било које лице да је викало излазите где су

вам сада ваши Американци, да ли сте уопште ви чули такве неке гласове и нека позивања?

СВЕДОК "А": Госпођо судинице, то је била велика пуцњава, били су пуцњи, ту се муњевито одиграло и нисам могао ја да чујем тако нешто, нисам имао ни времена право да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, везано за Седата госпођа Шурета Бериша овако каже. Седат је био са друге стране куће, почео је да трчи, али се оштећеној чини као да је Зоранов брат ухватио Седата за раме и вратио га поново, извео га иза куће и више га није видела, наводи да је Мики пуцао?

СВЕДОК "А": Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, када је описивала Петковић Зорана, овако је дала опис. Петковић Зоран ако сте га ви видели уопште тих дана, тог дана кажете нисте га видели, али сте га видели истог тог дана на бензинској пумпи, је ли тако?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао? Она овако каже: «Петковић Зоран је имао униформу, капу исто као и униформу, као и нешто бело на рамену, носио је аутомат».

СВЕДОК "А": Прво, није имао униформу то је сигурно није имао униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао униформу?

СВЕДОК "А": Није, а за аутомат се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам предочити везано за ове лешеве, ви сте рекли да је било четири леша, да су то били мушкарци, да сте сутрадан видели и пети женски леш, је ли тако?

СВЕДОК "А": Да, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Агрон Бериша, доктор Агрон Бериша који је био саслушан у својству сведока он је говорио о томе да је посматрао али по његовом исказу ту је било више лешева, ту је између осталог била, дакле по њему ту је било неких седам лешева. Да ли ви имате сазнање да ли су евентуално ти лешеве померани, да ли икакво сазнање имате везано за те лешеве пошто он говори већу бројку? Да ли можда кад сте ви пошли, објасните прво за тај детаљ.

СВЕДОК "А": Ја сам знао да тог дана четворо њих, четири мушкарца и та жена, а ја сам рекао у другим кућама проналазили смо још лешеве али није било у тој кући више, ја се не сећам стварно да је било још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били у обезбеђењу ове екипе, да ли се улазило у кућу да се види да ли ту евентуално има неких лешева?

СВЕДОК "А": Није, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели чауре?

СВЕДОК "А": Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели? Везано за овај увиђај који је вршен ту у том дворишту породице Бериша ви сте били у обезбеђењу и ви сте прецизирали да је то било сутрадан. Међутим, ми овде имамо извештај, односно записник о извршеном увиђају на лице места и тај увиђај по овом записнику је био 30. марта 1999. године. Дакле, четири дана по овом догађају.

СВЕДОК "А": Ма не знам шта су они писали, они можда пишу шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад је то питање да ли сте ви сигурни да је то било сутрадан?

СВЕДОК "А": Па извините, ко ће да стави лешеве пет дана на сунцу у летње време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви сте сигурни да је то било сутрадан а не овако како стоји у записнику о увиђају?

СВЕДОК "А": Колико се ја сећам, мислим још памћење ме служи то је било сутрадан, на папиру не знам шта је наведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште имате сазнање да ли је вршен не увиђај, него да ли је било скупљање лешева на том Рештанском путу након догађаја у пицерији, дакле тог истог дана?

СВЕДОК "А": Тог истог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "А": Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад. Да ли је од те акције која је била или сте имали прилике претходно да видите, пре овог догађаја код куће ОЕБС-а, у пицерији, да ли сте пре тога имали прилике да видите лешеве кад сте кренули онако не знате где идете? Да ли сте имали прилике да видите лешеве?

СВЕДОК "А": Не, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, мислите да је након свега овога што је било завршено код пицерије да је било скупљања лешева, је ли тако?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослав који је овде био саслушан, додуше он је у истрази о томе говорио да је у току тог дана ишао трактор и скупљао је неке лешеве и сматра да су то лешеве били који су страдали истог тог дана а да су на њих вероватно пуцали припадници тих других јединица са маскирно зеленим униформама. То је оптужени Петковић Мирослав говорио у истрази. На главном претресу је другачије то рекао. Рекао је да то није било тог дана. Дакле, а о томе да

је тог истог дана било скупљање лешева говорио је и сведок Вељковић Велибор. Дакле, ви знате да је било и након тога тог истог дана скупљање лешева. Да ли сте ви били у тој екипи, да ли сте били у обезбеђењу и како знате да је тог истог дана било скупљање?

СВЕДОК "А": Па колико се сећам знам до пола пута можда тамо према Рештану ишли смо, после ја мислим сутрадан исто нешто настављено, није могло да се стигне све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад, да ли сте ви одмах након пицерије ишли или сте били код куће или сте били било где или како је то све било?

СВЕДОК "А": То је сутрадан од пицерије после тог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сутрада, али ја вас питам тад након пицерије да ли је било неких скупљања лешева, да ли је био неки трактор, да ли сте ви чули ако нисте видели, ако тог тренутка нисте били ту?

СВЕДОК "А": Не знам, стварно не сећам се да ли је ишао неко после тога, не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се извињавам председнице. Баш због тога мислим да релативно нетачно презентирате изјаву кад су се скупљали лешеви на Рештанском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, не можете да ме прекидате.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да говорите. Настављамо даље. Искључен вам је микрофон. Молим вас нисте добили реч, седите. Господине «А», оптужени Петковић Мирослав када је био саслушан на главном претресу он је говорио о томе да је видео, да по повратку у Суву Реку када сте дошли ваша патрола када је дошла да је видео два камиона «стодесетке» из којих су излазили припадници непознатих јединица тамно плаве, тамнозелене маскирне униформе са качкетима на глави а неки су носили пиратске мараме везане на глави. Да ли сте имали ви прилике да видите таква лица?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви видели неки камион који је био паркиран испред продавнице ауто делова?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да определите ко је возио тај камион, ко је био?

СВЕДОК "А": Не могу да се сетим, али био је паркиран, била је продавница ауто делова и не знам ко је возио, стварно не знам, али нису наши из наше општине били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спомињали за неко лице које је возило камион па сте се присећали које би то лице било и рекли сте да су га звали доктор? Је ли тако?

СВЕДОК "А": Да, да јесте сад се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оптужени Митровић је такође када је говорио о томе да је било разних лица и спомињао којекаквим надимцима између осталог такође споменуо доктора. Ко би то био доктор?

СВЕДОК "А": Па не знам, надимак му је био тако доктор, он је само значи шта ја знам да ли је био доктор, да ли није, он је био мало више по Дому здравља и возио те лекове можда и зато не знам, не знам да ли је био прави доктор, а знам да је онако носио униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је униформу носио?

СВЕДОК "А": Маскирну исто зелену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирно зелену?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли којој јединици је припадао?

СВЕДОК "А": Ја мислим Чегрови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако има још питања ја сам вам сад везано за те неке разлике у исказима и предочавањима поставила, касније ћемо обављати радњу суочења и са оптуженима али пре него што кренемо са суочењима ево да ли имате питања? Веће? Изволите тужилац? Нема питања.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Предочио бих вам део исказа сведока Велибора Вељковића па молим за ваш коментар. На 63. страни записника са главног претреса од 08.11.2006. године, госпођа Наташа Кандић вас је питала је сведока ко са вама улази у пицерију унутра, је л' ви сами улазите или улази неко с вама. «Заједно са мном ушао је и тај», па наводи ваше име. Јесте ли ви тог дана били заједно са сведоком Велибором Вељковићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим вас. То је било предочено да је улазио. За Вељковића је било предочено, он је рекао једино што могу да тврдим да ја пипнуо леш нисам, предочено му је то.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Питајте га да ли је био тог дана.

СВЕДОК "А": Ја сам био тог дана, целог дана ту.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте ли били заједно са Велибором Вељковићем, јесте ли се заједно кретали у истој групи?

СВЕДОК "А": Велибор је носио лешеве, ја нисам носио лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то речено.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Е, сад реците Велибор Вељковић тврди да је цела акција кренула тако што је командир полицијске станице одредио две групе људи, једну групу људи која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, немојте се понављати, то је све било.

СВЕДОК "А": Нисам се понављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ви него то је било раније, то је било предочено. Он то не зна, он је дао објашњење ако је Вељковићу неко рекао, он не зна, он је отишао напред разумете, са том јединицом.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па не сад ћу да наставим, не знам отприлике Велибор Вељковић наводи шта се десило, па наводи да су биле две групе, група за убијање и група за скупљање лешева и у групи за скупљање лешева он наводи вас, наводи сведока Ивицу Новковића и Велибора Вељковића. Да ли је то тачно?

СВЕДОК "А": Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је спомињао, спомињан је овде и Поповски Јовица, ко би био то Поповски Јовица?

СВЕДОК "А": То је био исто, мислим друг из резервног састава али он није био тог дана сигурно ту ни у обезбеђењу ни у ношењу лешева.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Каже онда, ја га питам на 66. страници истог дана да ли сте ви кренули, каже: «не, не, од момента кад сам ја видео групу људи да улази у занатски центар и онда сам отишао у станицу и можда 5 минута није било ја сам кренуо са вама и са Ивицом Новковићем и са тим камионом што је дошао из правца Призрена што значи кад се дешавало ово испред занатског центра он тврди да сте ви били у полицијској станици?

СВЕДОК "А": Није тачно.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала да ли има још питања?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: (бранилац окр. Зорана Петковића). Ја бих вас замолио председнице већа да сведоку предочите део његовог исказа из истраге од 14.03.2006. године на страни 45 последње две реченице и почетак стране 46 у коме он управо говори о томе да Зорана Петковића би сигурно видео да је био ту како ви нисте предочили у досадашњем предочавању судија. Значи да му предочите тај део исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није предочено?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Тај део да би га сигурно видео да је био ту, то му није предочено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није рекао сигурно, али је рекао да ли би га видео видео, молим вас предочено је. Шта да му предочим кад је одговорио да га није видео и немам шта да му предочим. Да каже сигурно да га није видео?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Не, не судија, друга ствар. Да је он одлично проматрао тај простор, да је био ту присутан и да је Зоран Петковић био он би га сигурно видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то стоји и предочено му је.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Предочено му да га он није видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ја вас молим да му предочите овај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Да понови поново? Није га видео, децидирано је рекао.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: То су две различите ствар да ли је некога видео и да ли би га видео сигурно то је његова сад процена да је био ту. Он каже ја Зорана Петковића би сигурно видео да је ту био присутан али није био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли господине «А» тако сте рекли и то је тако.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Тако се покушавало и са сведоком Агроном Беришом који је на крају променио исказ у део, не да није био Зоран Петковић него да га није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ствар оцене доказа молим вас, то што је променио господин Бериша, то је ствар оцене доказа, изричит је био, он је чак дао опис Петковић Зорана, он је рекао да је био, односно госпођа Шурета да је био у униформи, ви сте сад чули шта је рекао господин «А», сведок «А».

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Сви кажу судија, сви сем тог сведока, а овај мученик ће умрети у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, да ли има још питања? Нема више питања. Изволите оптужени Репановић?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има још браниоци?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Ја бих само сведоку «А» предочио исказ Новице Ђорђевића у делу који се односи, односно исказ који је дао 01.02.2007. године где је изјавио да је тог дана са звоника видео само Микија а не и сведока «А» па да ли је Мики био сво време са сведоком «А» или не на те околности да се изјасни на тај исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Ђорђевић Новица он је рекао да је посматрао са звоника али вас није видео господине «А»?

СВЕДОК "А": Па не знам шта је он све видео, ми смо били цео дан заједно то је истина.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли сте се одвајали?

СВЕДОК "А": Па јесте повремено само ради обезбеђења и то.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Друго судија, Велибор Вељковић је у свом исказу 08.11.2006. године изјавио да је сведок «А» био с њим на Рештанском путу и да је скупљао лешеве па нек се изјасни на те околности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није, рекао је да није.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине «А», везано за оптуженог Јовановић Ненада када сте рекли, када сте говорили о томе како се све то одвијало и како вам је Јовановић Ненад онако збуњен, не знајући ни где ни шта ни како шта треба да се ради само је рекао ајде, ајде шта је то за вас значило? Видите нека акција је у току, дакле видите да је било и пуцњаве, да је било и доста људи напољу, доста униформисаних лица, да ли би то у редовном току ствари значило и без тога ајде, ајде да ви као неко ко сте надлежан да чувате безбедност и грађана и имовине да ли би то значило да бисте ви и овако и онако морали да кренете и да видите шта се ту дешава? Да ли бисте ви вратили у станицу или отишли тек тако а ту су рецимо акције се изводе? Да ли бисте ви кренули за њима и овако и без тога ајде, ајде?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК "А": Па зато што није била команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што није била команда?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо чули да је команда изричита у војсци, а да у полицији не треба нека команда, да ви можете да обављате своју дужност.

СВЕДОК "А": Исто то је униформа, мислим исто служба, без наређења не може неко да се хапси, значи мора прво да се нареди па да оде неко да се хапси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања, изволите? Оптужени Репановић? А да сте се нашли на неком другом месту, не испред, не у Сувој Реци, да сте били на неком другом месту? Ево рецимо на пункту кад сте ишли да обилазите људе и да сте видели да је нека акција у току, да ли бисте се ви придружили?

СВЕДОК "А": Не, сигурно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан господине сведоче «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Реците ми мени да ли сте тог дана кад сте кренули, кад сте били у патроли, уопште видели господина Вељковић Велибора у дворишту или у полицијској станици?

СВЕДОК "А": Нисам га видео.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Е, сад реци ти мени овако. То кад се десило тамо на Рештанском путу, хоћете ми рећи јесу ли сви лешеви остали тамо иза те куће што су били убијени?

СВЕДОК "А": Да, остали сви, мислим до сутрадан.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако како су остали тог дана и сутрадан сте их нашли на истом месту?

СВЕДОК "А": Да, то је сигурно тако.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Реците ми да ли је било испред куће на путу лешева?

СВЕДОК "А": Није било.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Није било?

СВЕДОК "А": Није. Ја сам рекао малопре да је иза куће било, прва кућа до пута, иза те куће били су лешеви.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи, није био ниједан леш на путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за које време ви то можете да тврдите? Ако сте ви код куће ОЕБС, ако сте ви у занатском центру, кажете било је и пуцњаве, откуд ви знате да ли је било у међувремену лешева на Рештанском путу? Како ви то знате ако нисте ту?

СВЕДОК "А": Па сутрадан кад смо ишли да скупљамо те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сутрадан. Откуд ви знате да није било лешева из те акције, да није било лешева на Рештанском путу ако ви нисте били ту, ви сте отишли даље, ви сте отишли у пицерију, ви сте после отишли кући, дакле ви не знате ту шта се даље дешавало, је л' тако?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја се извињавам, док је он ту да ли је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, прецизирајте?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Прецизирам, ево док сте ви ту да ли је било лешева на путу?

СВЕДОК "А": Не.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па то га и питам. Значи, овај сведок је боравио ту, значи није било лешева. Добро. Хоћете ми прецизирати сутрадан, пошто ви кажете сутрадан да сте ишли у сакупљање, у ствари у обезбеђењу, ви кажете у обезбеђењу екипе која је вршила увиђај и сакупљање лешева. Једном приликом сте нешто споменули па мени није

јасно из прошли пут кад сте давали исказ, да ли сте ви улазили уопште у занатски центар сутрадан?

СВЕДОК "А": Не, не сећам се.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јер нешто ми није било јасно и она два леша наводно која су била рањена да су сакупљана. Значи, ту мало, ви сте говорили наводно да су та два леша покупљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте код аутобуске станице.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хоћете да прецизирате да ли је тог истог дана или сутрадан јер ја ћу вам презентирати изјаву?

СВЕДОК "А": Не могу сад тачно да се сетим да ли су и та два леша или да је неко после тога, јер ја нисам могао да видим.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја вас питам да ли сте улазили у занатски центар?

СВЕДОК "А": Та два леша нису тог дана покупљена кад су, сутрадан.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи, сутрадан нису покупљена?

СВЕДОК "А": Нису.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја ћу вам предочити Крстић Спира говори да је тог дана кад се то десило он био у пицерији тамо, сакупљао лешеве, сакупљао и неке лешеве ван пицерије, али тачно напомиње и та два леша, каже женски и мушки леш на стази, да су сакупљени исто тог дана, значи сутрадан искључује да је сакупљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстић Спира каже овако: тог дана, значи мисли на тај дан кад се то десило у пицерији каже да нису више скупљали лешеве али да су то учинили касније неког другог дана и мисли да се то радило два, три дана размака, да су тада ишли на Рештански пут да скупљају лешеве у неке куће, то је неки Беришанац из те куће, да их је Зоран Станисављевић поново позвао да сакупљају лешеве, те их наредних дана са њим је ишао и Јовановић Тодор. Дакле, он каже да је наредних дана било сакупљања на Рештанском путу, а да им Станисављевић Зоран тој истој екипи рекао да иду у кућу где је боравио ОЕБС и да тамо има лешева? Да ли сте ви видели Крстић Спиру тада када сте скупљали лешеве у занатском центру, него када сте стајали код киоска?

СВЕДОК "А": Не сећам се тачно, било је доста тих у цивилној заштити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био, али ја вас питам да ли га ви видите?

СВЕДОК "А": Не сећам се баш нешто њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Сад ћу ово још, нешто ми је нејасно. Ви кад сте прошли пут давали исказ рекли сте сутрадан сте били на обезбеђењу ОУП-а, је л' тако, колико се ја сећам и читам овај ваш исказ?
СВЕДОК "А": Да, после тога кад смо.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па сте после тога «био сам на обезбеђењу и тада ми је рекао Бојовић ово што вам је рекао, што вам је презентирала госпођа председавајућа за неко наводно исељавање. Е, сад мене интересује како истовремено на обезбеђењу објекта и на обезбеђењу екипе? Ту мало некако ми се не уклапају дани, јер не можеш ти истог дана да радиш на обезбеђењу објекта и на обезбеђењу екипе, био си у патроли. Ако си био зато некако датум, сутрадан увиђај то ми није јасно.

СВЕДОК "А": Ми смо били тог дана у обезбеђењу али значи објекат је био празан, то знате и ви сами да је.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Али је обезбеђење постојало?

СВЕДОК "А": Па да, него ми смо кренули, после тамо нисмо имали потребе, значи ми смо кренули тог дана да помогнемо екипи овамо зато што су били напади, знате и ви сами како су напади били на помоћнике.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли сам вам ја наредио да вршите обезбеђење екипе за увиђај?

СВЕДОК "А": Е, не знам мени нисте наредили, наредили сте.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, ево ја ћу вам рећи да сам ја рекао да ваша патрола иде, али некако ми се не уклапа ова тврдња твоја за сутрадан, зато кажем, а има и других сведока, има и записник, зато хоћу да те подсетим неке ствари да видим да си ту можда погрешно, да није то сутрадан него неки наредни дан?

СВЕДОК "А": Не знам не сећам се ја баш тачно.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи, нисте сигурни?

СВЕДОК "А": Ја знам да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Реците ми ти лешеви јесу ли били ако можете да се сетите, ако можете вашу неку процену да дате, ево ови су овде први кажете били изгорели, али тамо кад сте били код те столарске радионице јесу ли се они осећали, да ли су то лешеви од неколико дана стајали ту или су убијени тог дана, мислим дан пре?

СВЕДОК "А": Па то неколико дана ја мислим да је стајало тамо.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А шта то указује? Нисте ишли значи сутрадан, је л' тако?

СВЕДОК "А": Сутрадан колико се сећам, значи покупљени су лешеви из ОЕБС-а и надаље не знам сад колико кућа до оне механичарске

радионице где је било, значи нисмо ишли даље, до гробља тамо, немам појма.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мало пре спомену сте, не знате списак за Бојовића и како се водио, откуд вам сад то списак? На који списак мислите?

СВЕДОК "А": Распоред рада.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мислите да је могао да буде неко, да буде ту а да не буде евидентиран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте говорили о томе?

СВЕДОК "А": Он је био у Призрену, то знам да је радио.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја сам говорио и рекао сам сваки припадник резервног састава је евидентиран и сваки припадник активног састава је евидентиран. Е, сад говорио сам што се тиче распореда рада, то није могло да се испоштује, ратно стање то није могло да се испоштује, сигурно да није могло да се испоштује, не код мене него на целом подручју Косова и Метохије.

СВЕДОК "А": Ја не знам, ја знам да је био ту за време рата с нама.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја ћу вам рећи ја сам добио распоред рада а нисам добио оно што сам тражио али сам добио за 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте оно што смо ми добили.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тражио сам за дужи период тамо до краја марта и нигде нема ни Бојовића ни Андрејевић Срђана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да он не зна шта је ту писало али он њих види.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Он види нормално, они су људи радили ту, али како је он то сигуран да су били тих дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви спомињете да се то уредно водило, сад спомињете, спомињали сте да се није уредно водило јер Јовановић Ненад спомиње се да је био ту а он уопште није био ту 25-ог?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Говорим списак, он је радник ОУП-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О редној листи говорите?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Он је радник ОУП-а. Не, не, говорим о распореду уопште. Не о овој редној листи не говорим уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ово за мене није валидан докуменат, ја говорим о списку у систему, у компјутеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Е, сад исто кад сте говорили, опет ми није јасно за Јовановић Тодора. Прво сте говорили отишли сте за

Ђиновце, па сте се вратили, нисте га спомињали па после спомињете да сте били пре тога са Јовановић Тодором у патроли?

СВЕДОК "А": То је било пре него што смо отишли колико се ја сећам.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Једном спомињеш «застава 101», па спомињеш «лада», а ви сте ишли са УАЗ-ом, ја колико знам ви сте УАЗ блиндирани возили, ауто-патрола, је л' тако?

СВЕДОК "А": Да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Како сад, после си потврдио да је цела патрола ишла за Јашара, комплетно сте ишли, не само ти да си се одвојио, него бар сам ја питао вас да ли си се ти одвојио, кога си питао да се одвојиш, рекао си не цела патрола је отишла и прикључио се Јовановић Тодор. Е, сад како ви остависте ваше возило а пређосте у «кеца» или у «ладу ниву», то ми није јасно?

СВЕДОК "А": Ја сам рекао да кад је доведен Јашар Бериша да је био у «кецу».

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, рекли сте и да сте ишли са неким возилом тамо да га узмете, ујутру за посао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињао је то једном.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То мало хоћу да вам презентирам да имате неке разлике.

СВЕДОК "А": Могуће.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро. Питали смо Јовановић Тодора, ја сам га питао да ли је икада био радио у патроли. Никада није радио у патроли, ви спомињете неку патролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити патрола, зашто би била патрола, није то патрола, он каже да је пришао човек да је ишао са њима, а не говори он да је то била патрола?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Он каже са патролом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он се прикључио а не да је био одређен да буде у патроли, то не може тако да се схвати.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, ја говорим сад кад говори у делу довођења Јашара из полицијске станице у Занатски центар, он каже у патроли са том другом патролом дошао Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да је дошао са другом али то не значи да је он био у патроли, него је дошао са том другом патролом?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, али ми смо питали овде и Андрејевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то предочено.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Сви су негирали да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је предочено.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И њега сам питао никада човек није био у патроли, никада није радио тако нешто. Ви сте говорили да вам је Бојовић рекао нешто везано за то исељавање а исто после тога говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас само прекинула везано за исељавање, сад сте и мене подсетили. Овако, сведок др Агрон Бериша он говори да то није било истог дана када се све то догодило него да је он 27-ог сутрадан да је отишао.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Увече у 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, не истог дана.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не знам, могуће али ја не сећам се, рекао сам сто пута датум и сад колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сам вас господине ја питала да ли можете утолико да се везујете за датуме тог дана, тог и тог је било, следећег дана, наредних дана, значи ви не можете, ви сте то говорили да не можете да прецизирате датуме. Друго, везано за исељавање било је овде сведока који су говорили о томе да, сад ћу вам рећи, сад тачно да вам прецизирам, рецимо Хисни Бериша каже он одлази самоиницијативно, значи никога не тера, па их чак после враћају. Даље, а кући су му дошли тек 03. априла па онда Фејзулах Бериша каже одлази 29-ог, дакле не, Маријан Крснићи одлази 28-ог, али они сви одлазе самоиницијативно. Добро, ви имате то сазнање, ја вам само предочавам. Изволите даље питања. Ја морам само да вам напоменем да ћемо до 02,15 радити јер поподневна смена настаје.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, везано опет за то исељавање сведок «А» је исто говорио, ево ја ћу вам цитирати овде то је на страни 57, не знам који датум кроз 82, овако каже: «Ја сам видео људе после испред робне куће». Како сад, ви сте а пре тога објашњавате да сте били на обезбеђењу робне куће претходно а говорите да сте били испред полицијске станице на обезбеђењу, значи када ви први пут видите исељавање? По овоме ја видим да сте били код робне куће.

СВЕДОК "А": Знате и сами господине Репановићу у којој смо згради били у центру, значи доле и да смо били горе на врх те зграде, ви сте били доле на другом спрату.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Зато ти и говорим господине «А» јер то ако се слажеш са мном то је много касније кренуло?

СВЕДОК "А": Јесте.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи, нема тог дана, ја не знам зашто, то хоћу да те убедим да неке ствари највероватније, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сад ви да оцењујете, ту је и Вељковић Велибор који је говорио да сте ви дали наредбу да се исељавају, да се убијају и да?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је и то ћемо да рашчистимо, таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Да ли има још питања? Оптужени да ли има још неко да постави питање?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имам ја једно питање. Сем оног што сте рекли да је изјавио Јовановић Ненад, да ли сте ишта више чули да је рекао том приликом?

СВЕДОК "А": Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Све остало што сте радили да ли сте радили по неком његовом наређењу?

СВЕДОК "А": Мени није наредио, коме је наредио нек каже.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, вама није ништа наредио?

СВЕДОК "А": Не, сем што нас је позвао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте, објаснили сте више пута.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, али ви више пута ту питате шта је он радио после његовог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште не питам тако, немојте говорити тако господине Ђурђићу, јасно је било, ајде, ајде и онда се изгубио и више га није било. Друго сам му предочавала не то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте, па онда видећете по транскрипту шта сте му ви данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много тога видим ја по транскрипту, колико се понављате и колико говорите нешто што уопште није стајало. Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Кажем остаће, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема питања.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Сведоче «А» да ли остајете при својој тврдњи да сте сигурни да би сте видели Зорана Петковића испред куће Беришанаца да је он тамо био?

СВЕДОК "А": Да.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Да ли остајете при својој тврдњи да бисте га видели испред пицерије да је он тамо био?

СВЕДОК "А": Па толиког човека од 120 кила може да га виде са 5 км а не.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ја вам се извињавам али пошто неки покушавају да вас убеди да можда нисте видели оно што сте видели или да сте видели оно што нисте, ја морам да вам поставим поново овакво

питање које сам вам поставио у фази истраге. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бирман, уопште вам није коментар на месту али добро који су то неки који покушавају, не видим никог тог неког. Изволите. Оптужени Чукарић.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине «А» да ли се видимо?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине «А» колико сте и кога сте видели иза кућа ко је убио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо се понављати, не можемо поново. Ја сам вам рекла, значи само неко предочавање ако је нешто. Нема предочавање, он је испитан детаљно.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине «А» ви сте рекли да сте видели четворицу како Тановић и Чукарић пуцају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо овако да поједноставимо ствари. Пошто сте изашли ми ћемо лепо радњу суочења да обавимо, да изађе господин «А» и да испричате један другоме како је то било? Биће питања и суочења.

СВЕДОК "А": Госпођо судинице, ја не могу да излазим и да се гурам тамо с њима, не пада ми на памет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' не желите да се суочите?

СВЕДОК "А": Не, ја не бих седео у овој кабинини, не бих ни тражио да се гурамо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "А": Као што је радио са осталим сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине «А», др Агрон Бериша је овде говорио и сведочио да је непосредни очевидац и децидно је рекао да је на 4-5 метара видео како њих 10 полицајаца иза куће пуцају у Агрона и још једно двојицу и ту их убијају, а ви тврдите ту да је Тановић и Чукарић убио четворо лица. Зашто би то др Агрон тако нешто рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није тако рекао. Агрон Бериша је овако рекао – није лично чуо никакву наредбу да чланови породице излазе из куће али је видео десетак полицајаца како се само приближавају Седатовој и Бујаровој кући, само се приближавају, а господин «А» је говорио о томе ко је био иза те куће, прецизирао је ко је био иза те куће а да су остала лица кренула даље. Значи, само је видео Агрон Бериша моменат када се приближавају, значи није тако. Они су се сви раштркали на све стране.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја немам овде али ћу сутра донети исказ др Агрона Берише где децидно каже да гледа како њих више пуцају у двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приближавају се Седатовој и Бујаровој кући.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И објашњавао је на скици где је видео лешеве јер тачно сведок «А» наводи да је Тановић и Чукарић па две радње у исто време никако не може да се одвијају, то предочавам сведоку. Он тврди сведок «А» да су четворица ту стрељана, да је и Тановић и Чукарић, а др Агрон Бериша децидно тврди да два Агрона и ког је поменуо њих више пуцају и изразио је високи полицајци, на ваше питање председавајућа како висок па ја сам мислио да су то специјалци по чему високи, значи, то је исто место где сведок «А» описује и др Агрон Бериша. Ја само предочавам сведоку «А». Да ли си спреман да се суочиш са сведоком др Агроном Беришом господине «А»?

СВЕДОК "А": Не знам ако је све видео он боље он нек каже ту што је видео, ја то што сам видео ја кажем.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Питам вас да ли сте спремни да се суочите са др Агроном Беришом?

СВЕДОК "А": Шта има ја да се суочавам с њим, он што је видео он је видео, што нисам видео нисам видео.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Говорите о истом догађају, исто место, исто време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и ви сви различито говорите о истом догађају.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не говорим ја о никаквом догађају, говоре сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он вам је рекао шта је он видео, он говори о ономе што је он видео.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине «А» овде мајка оштећена и супруга је говорила како је бежала ка бензинској пумпи према пицерији тамо и да је група Срба зауставила и приморала да уђу у пицерију. Наредили су јој да седну сви и од тог наређења чим су сели одмах су почели да пуцају, а ви овде тврдите да сте видели, отишли и видели да су ушли и да су се закључали и вратио си се назад и обавестио, како кажеш, Тановића а не Чукарића и по повратку назад на том путу поново одлазиш да узимаш алкохол у неком ресторану?

СВЕДОК "А": Да, то је тачно.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Испријаш ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли ви видите да неко пуца тог момента кад сте отишли тамо или тек Тановића видите да баца бомбу?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тек после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљно је говорио о томе, значи предочите што мислите да су неке разлике у казивањима а ви знате да смо четири, пет дана саслушавали сведока, немојте се понављати.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хоћу само да докажем да сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваше мишљење.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине «А», кад сте отишли у Дом здравља, које возило вас је одвезло?

СВЕДОК "А": Не сећам се.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А из ког правца је то возило дошло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овде на моје питање кад сам вас питао по изласку из Дома здравља ваша сестра Наташа је почела да хистерише, ви сте рекли да тако је и да по изласку из Дома здравља да си замолио да одете у стан због сестре Наташе, а ти си рекао да, значи ви се сећате, децидно говорите, ви се сећате да одлазите до Дома здравља у стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање господине Чукарићу.

СВЕДОК "А": Колико се ја сећам знам после тога да није ми било добро и сад не сећам се тачно.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На питање да ли сам то био ја, ви сте рекли не, па сте рекли да питате твоје кући да они се боље сећају, да ли сте разговарали у вези тога да ли су вам они сад рекли да сам ја био код вас?

СВЕДОК "А": Не знам.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И да сам вас ја возио.

СВЕДОК "А": Не знам, стварно могу да питам данас а сутра се видимо па рећи ћу вам, шта да вам кажем ко ме је довезао и шта ме је довезао.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Имам још пуно и предочавао бих сведоку шта је он говорио ако можемо да наставимо сутра пошто ја имам стварно доста питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се надовежем, ви сте говорили да Чегрови нису били у занатском центру. Оптужени Петковић Мирослав је говорио да када је Тановић извадио кашикару носио је три кашикаре и док још није бацио пришла су му тројица, четворица такође припадника јединица у тим зеленим маскирним униформама, а ви кажете да нико није био, да сте само ви били ту? Дакле, говоримо за занатски центар.

СВЕДОК "А": Колико се ја сећам само смо ми били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се ви сећате?

СВЕДОК "А": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још да вас питам везано за тог неког кога кажете да зову доктор и рекли сте да је био у зеленој маскирној

униформи, да је припадао Чегровима. Господин, односно овде оптужени Радослав Митровић каже да је ту била нека лутајућа јединица и каже јесу они су се звали и именом, имали су неко име, један се звао доктор. Дакле, он не каже да су то припадници који су били у униформи, зелено маскирној униформи, да су то Чегрови, него је то нека лутајућа јединица?

СВЕДОК "А": Ја сам рекао и мало пре не сећам се тачно имена и свега али знам да су били са њима, мислим на испомоћ, нису били из наше јединице зато нисам знао људе, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли. Изволите?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине «А» шта кажете на све ово што вам је госпођа председавајућа предочавала сведочења др Агрона, Шурете Бериша, Јовановић овог Тодора, Вељковића, Ђорђевић Новицу и све још кога вас је овде суочавала? Ви сте рекли да то није тачно што они говоре. А шта ви мислите да оволико људи говори нешто контрадикторно теби, да ли они сви лажу или је то неистина?

СВЕДОК "А": Ја нисам ту надлежан, то што сам видео, видео сам, што нисам не сећам се и не знам, то чега се сећа могу да поновим сто пута, чега се не сећам, ја сам рекао датуме и то сад Новица је видео са звонара, ја нисам видео ту испред киоска, а кад он је видео боље нека каже он шта је видео.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кажете да сте били испред куће ОЕБС-а сво време? Да ли сте видели цивиле, Роме из Сарај махале ако знате где је Сарај махала? Да ли сте чули за Сарај махалу?

СВЕДОК "А": Јесам.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли сте ту видели Роме у цивилном са оружјем у рукама?

СВЕДОК "А": Не, нисам видео.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине «А» овде нам је госпођа Шурета децидно говорила када је у току бежања да су испред куће били наоружани цивили и рекла је то су Роми из Сарај махале?

СВЕДОК "А": Ама то што је она видела видела је, ја нисам видео, значи не могу да кажем што је она видела.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То је испред куће, то је испред вас на пар метра.

СВЕДОК "А": Али ја нисам видео. Како могу нешто да кажем кога нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно рећићете само оно што сте видели. Добро, ми ћемо прекинути. Наставићемо сутра, зато што по подне се наставља.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕКИДА СЕ главни претрес због протека времена и наставља:

04.11.2008. године са почетком у 09,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА